

เมื่อ คุณครูจอมซ่า กับ
 แต้จูกก๊วยจอมเอี้ยว
 และ แสจจะเกอโร มาเจอกัน
 ความสนุก ความมันส์ ความฮา
 จึงบังเกิดขึ้น ตามสไตล์ของ
 มาซาโนริ โมริตะ เขาละ !!

07-1986-665-130
 ISBN 974-7429-09-8

9 789747 429091

ROOKIES

© 1998 BY Masanori Morita
 All rights reserved.

First published in Japan in 1998 by SHUEISHA Inc., Tokyo
 Thai translation rights in Thailand arranged by SHUEISHA Inc.
 through Tuttle-Mori Agency, Inc.

SIAM
 INTER
 COMICS

ROOKIES
 มือใหม่ไฟแรง

มาซาโนริ
 โมริตะ
 S I S
 1986

ISBN
 974-7429-09-8

30
 บาท

30 บาท

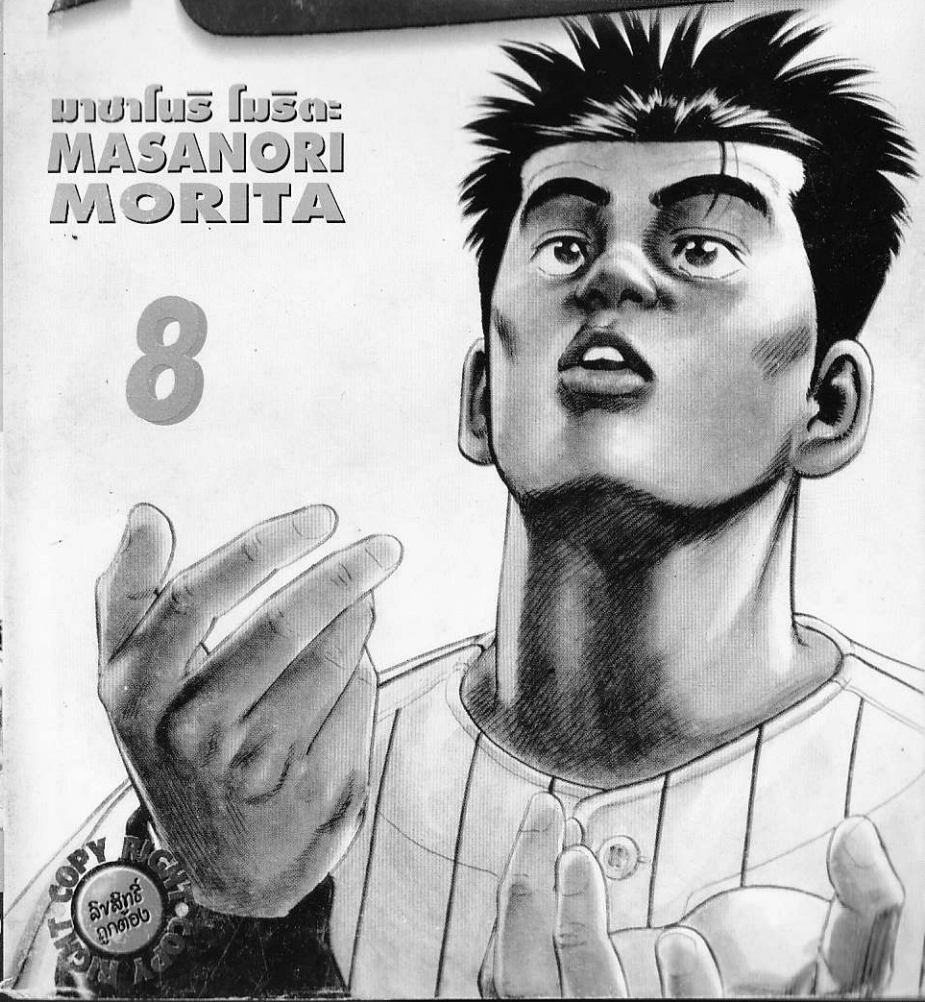
SIAM INTER COMICS

มือใหม่ไฟแรง

ROOKIES

มาซาโนริ โมริตะ
 MASANORI
 MORITA

8

ลิขสิทธิ์
 ถูกต้อง

มือใหม่พิวสง ROOKIES

— 8 —

CONTENTS

Vol.68 ด้วยความรู้สึกรำลึก	5
Vol.69 ขมรมจัดดอกไม้ที่แสนฟุ่มเฟือย	25
Vol.70 ปมด้อย	45
Vol.71 ลุย ๆ ลอบ ๆ	65
Vol.72 จิตใจที่นิ่ง ดุจน้ำใส	85
Vol.73 ผู้ที่รักษาความถูกต้อง	105
Vol.74 ห้อง 1-D	125
Vol.75 ผู้อ่อนหัดแค่ 8 เดือน	144
Vol.76 บทสรุปข้อกฎหมายมันหนักนะ	163
Vol.77 มารธาธอน	182

จากที่ขังดูน่าเ

STUDIO
lit man
SINCE 1989

VOL.68 ด้วยความรู้สึกรำลึก

ภายในวันนี้

อี อี

น้องสาวของฉินจะไปยังที่ไกลแสนไกล

เบื้อง..
เบื้องหน้า
ชื่อ..
สว่างอย่าง
ประหลาด

永訣の朝
宮沢賢治

ชื่อ..

ฉิน
ลูกเห็บ..

?

ฉิน
ลูกเห็บ
ตกลงมา
จาก..
กลุ่มเมฆ

ที่ตำ
ทะมัน
น้ำ
กลัว
ยิ่ง..

ไม่ไหว
แล้ว
อานิชะ
~
~
~

ช่วย
อ่านต่อ
ทีซี
~
~
~

ไม่อยู่
ค่า
~
~
~

อี อี

พวกชมรม
เบสบอลโตด
กันเกือบหมด
เลยคะ

ว่าไง
นะ
!?

ฉินตกลง
อย่าง
หนัก

ไม่เห็น
มัน
น่าเศร้า
อะไรเลย
นี่นา

ขอโทษนะ
พอฉินอ่านบท
กวีนี้ทีไรจะรู้สึก
สะเทือนอารมณ์
จนกลั้นไว้
ไม่อยู่นะ

เพิ่งอ่าน
ได้แค่ 3
บรรทัด
เองนะ

ได้ยินว่า
ตอนที่สอน
ห้อง A
ก็ร้องนะ

พวกนั้น
ทำ
แบบนี้
ได้ไง
!?

จะว่าไป
ชั่วโมงแรก
พวกเค้ามักไม่
เข้าอยู่แล้ว
นี่คะ

เอ้อ..
ไม่ได้
เปลี่ยนไป
เลย
ซักนิด

แกหาว่าฉิน
หวดลมติดกัน
ทั้ง 4 รอบ
คนเดียวเรอะ
!?

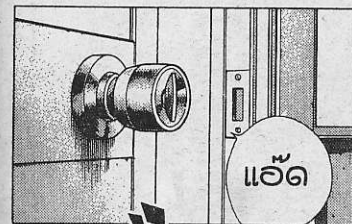
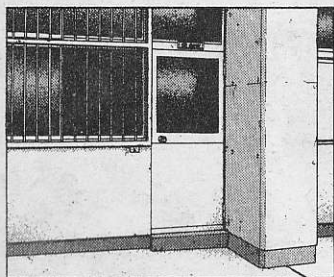
ฉินยัง
ไม่ได้พูด
อะไรเลย
นะ!

ที คคงคิดว่า
เพราะเมื่อก่อน
เหนื่อยจาก
การแข่งขัน
แล้วคนอื่นจะ
ยกโทษให้
สิทา

จุดนั้น
ฉิน..

ก็เพราะ
สิริจิจิ
ไม่ค่อยได้
ออกแรง
อะไรเท่าไร
นี่นา

สงสัย
ควาได้
จะตกที่นั่ง
ลำบาก
ซะแล้ว

เอ
?

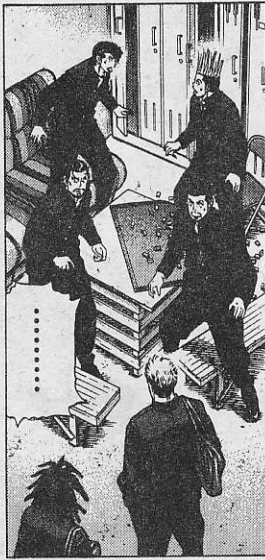
เมื่อวานที่ไป
ชกใส่อจารย์
ของโยกะ
บางทีอาจจะ
เป็นเรื่องนั้น

มีเรื่อง
อะไร
?

เมื่อที่ฉันเห็น
อาจารย์นั้น
มาที่นี้ แดมใส่
ปลอกคอกหมา
อันเบ้อเริ่ม
เลย

รีบรอง
ต้องมา
เอาเรื่อง
แหง

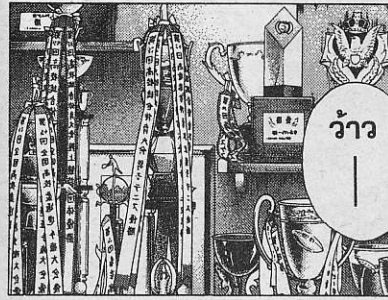
ว่าไ
นะ
!?

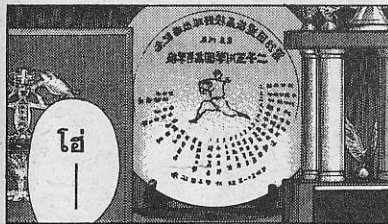
แล้ว
อานิชะ
ล่ะ
?

ไม่รู้
สิ..

เรารีบ
ไปบอก
ควาได้
เหอะ

จ้า
—

ไฮ
—

อิม
—

ไม่ยักรู้
มาก่อน
แฮะ

อันข้างใน
ฝุ่นจับ
เต็มเลย

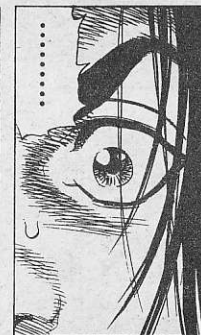

!

เฮอะ
นี่ไม่ถึง
จริงๆ

ชื่อนี้มัน
ทิ่มแทงใจ
ซะมัด

จะให้ผม
ไปแจ้งความ
กับตำรวจ
ก็ได้นะ!

เสียงนี้
มัน
...

แหม อาจารย์
คุณมีตซี
ใจเขาน่าก่อน
สิครับ

แบบนี้
จะให้ผม
ใจเย็น
ได้ใจ!

อาจารย์ของคุณ
มาเที่ยวชกอาจารย์
โรงเรียนอื่นแบบนี้
มันหมายความว่า
อะไร!

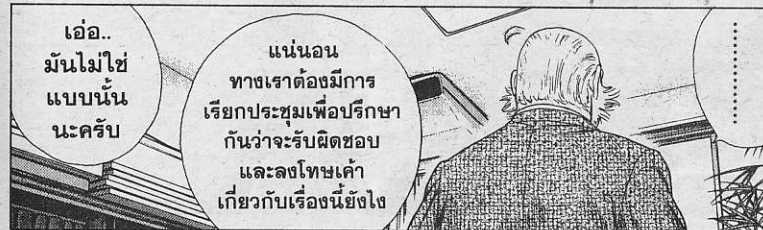
ดังนั้น
เรื่องนั้น
ทางเราจึงพูด
ขอโทษคุณ
อยู่ไม่ใช่

หมายความว่า
ว่าจะไม่
รับผิดชอบ
อะไรเลย
ใช่ไหม
ทั้งที่ค
ผมเป็น
แบบนี้
นี่นะ

เอ่อ..
มันไม่ใช่
แบบนี้
นะครับ

แน่นอน
ทางเราต้องมีการ
เรียกประชุมเพื่อปรึกษ
กันว่าจะรับผิดชอบ
และลงโทษเค้า
เกี่ยวกับเรื่องนี้ยังไง

เรียกประชุม?
จะต่งไปเรียก
ประชุม
เพื่ออะไรอีก
ผมอดสำห
ต่อมาถึงที่นี้
แล้วนะ!

ไปพ
อาจารย์
คนนั้นมา
ขอขมา
กราบผม
แล้วก็ได้
ออกไป
ซะเลยสิ
!!

ทมอ
นั้น
...

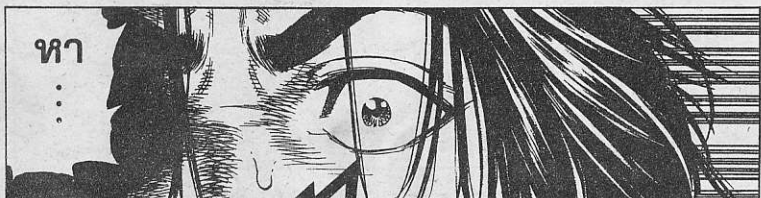

เข้าใจ
แล้ว

เอ
?

ผมจะ
ขอรับผิดชอบ
เรื่องนี้
ในลักษณะ
ให้ยื่นลาออก
ก็ได้

ทา
:

ผอ.
!

ใช่..

เดี๋ยวก่อน
!!

หว่า

อานิชะ
:

ทำไมต้องไล่
ควาไว้
ออกแบบนี้
คนเน่าเหม็น
อย่างนาย
ไม่มีสิทธิ์อะไร
จะทำ
แบบนี้ละ
!?

อยากมี
ปัญหานัก
ไข่ม้อย
!?

นี่
อานิชะ!

หยุด
นะ!

เล่นไข่ม้อย
วิธีสกปรก
ชัดๆ

เดิมทีนาย
เกลียดแค้น
พวกเรา
ไม่ใช่หรอ
แล้วควาไว้
มาเกี่ยวข้อง
อะไรด้วย!

ลูกเล่น
แพรว
พราวจริง
นะ!

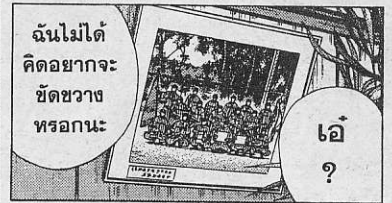
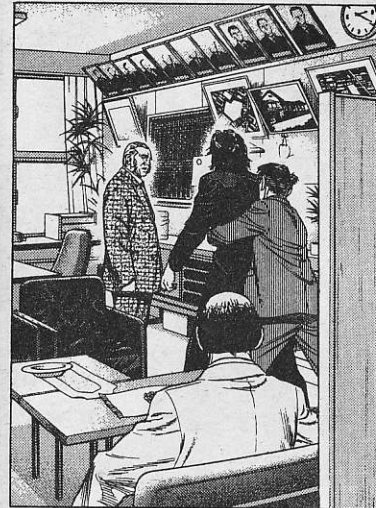

.....

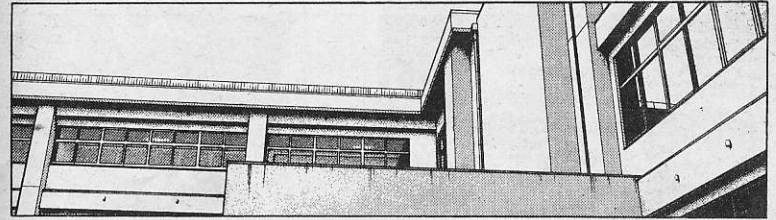
พวกเราเอง
ก็สำนึกผิด
กันแล้ว
ทั้งที่อุตสาหกรรม
จะเริ่มทำอะไร
อย่างจริงจัง
ซักที...

ตอนนี้
เป็นช่วงที่
สำคัญมาก
ถ้าไม่มี
ควาไว้แล้ว
ล่ะก็ เป็นเรื่อง
แน่..

วันนี้
ฉันมาเพื่อ
เคลียร์งาน
นิดหน่อย

ไม่ต้อง
ไปส่ง
หรอกนะ

ผอ.
...

อย่า
เข้าใจอะไร
ผิดล่ะ..

ที่ฉันลาออก
ก็เพื่อรับผิดชอบ
แทนลูกน้องที่ทำผิด
ร้ายแรงในฐานะที่ฉัน
เป็นผู้อำนวยการ
โรงเรียน

พูดชัด ๆ
ก็รับผิดชอบ
แทนเธอ
นั่นแหละ

อาจารย์
ผอ.
...

ผม
...

แต่ไม่ต้อง
คิดมาก
หรอกนะ
ขังเงินก็
ใกล้เคียงกัน
อยู่แล้ว

ขอให้เธอ
ช่วยทำ
ให้ฝัน
เป็นจริง
ให้ได้ล่ะ

ความฝัน
ของเธอ
กับพวก
นักเรียน
ของเธอ
นะ..

ฉัน
ไปแล้ว

ผอ.

ผอ.
!

ท่าน
เยี่ยม
จริง ๆ

ขอบคุณ
มาก
ครับ
!!

ทำเท
ไปเลย
น้ำ

หมอ
นั่น..

เคยเป็น
รุ่นพี่ที่
ยิ่งใหญ่ของ
พวกเรา
มาก่อนนี่นะ

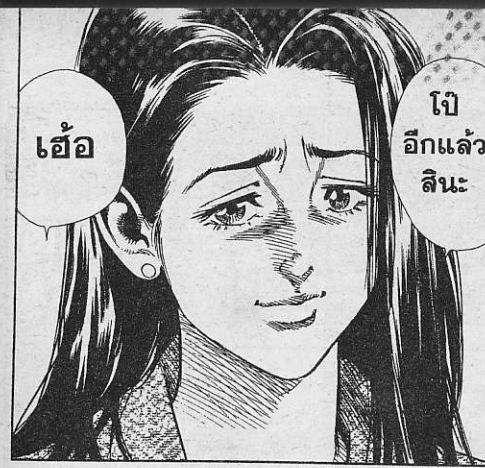
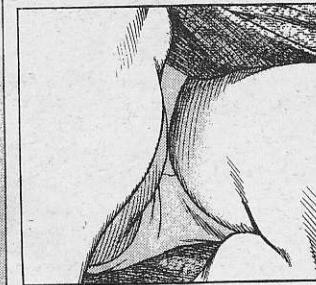

กับ
ตัน
!

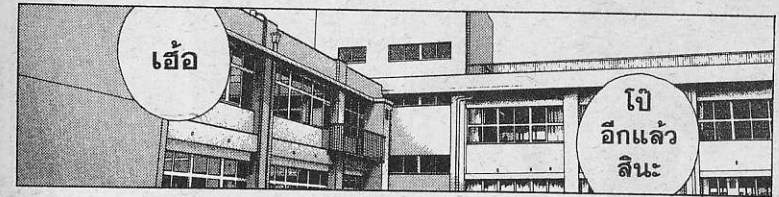
VOL. 69 ชมรมจัดดอกไม้
ที่แสนฟุ่มเฟือย

เฮ้อ

ไป
อีกแล้ว
สินะ

เฮ้อ

ไป
อีกแล้ว
สินะ

อ๊ะ

ว้าย

ไม่เห็นนะ
ไม่ได้ดู
เลย

ใช่ๆ..
เราไม่ค่อย
ได้ตั้งใจดู
เท่าไรหรือนะ
จริง ๆ นะ

ดูเธอ
พูดเข่าสิ
อาจารย์พูดยัง
นี่สุดยอด
แล้ววะ

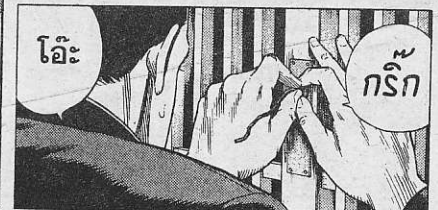
ไต่เว้ย
อยาก
จะลืบจริง
เว้ย

หนวกหู
กันอยู่ได้
เสียดสมาธิ
หมด

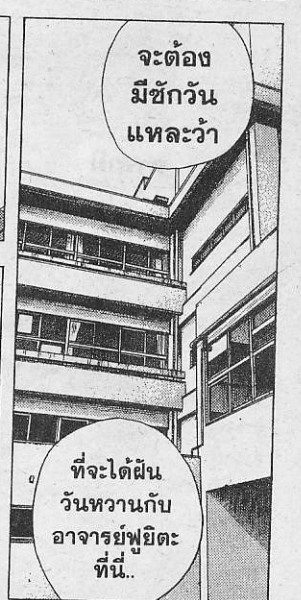
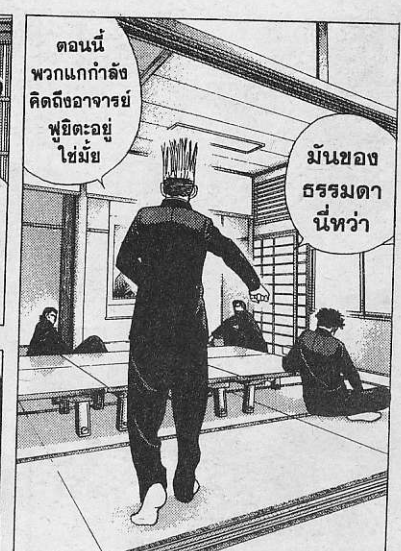
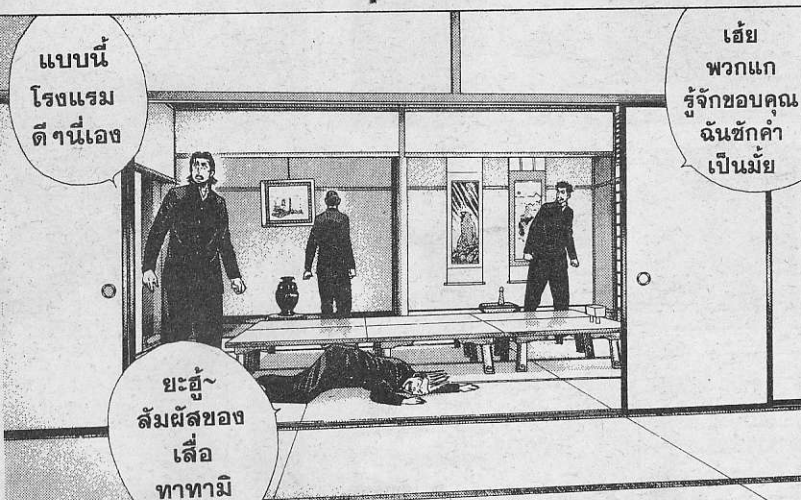
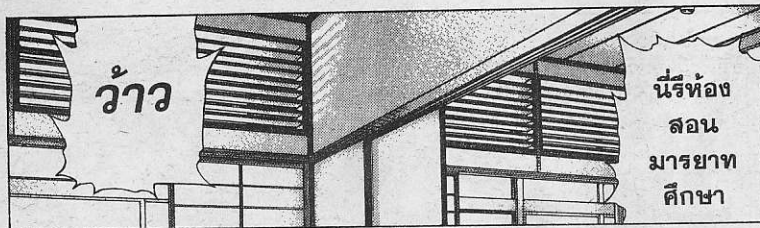

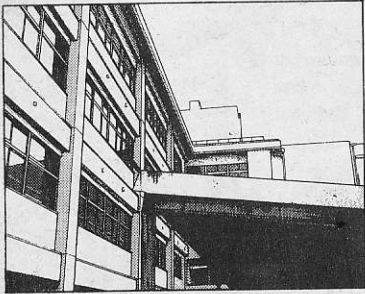
ต้อง
แบบนี้
:

อ๊ะ

กร๊าก

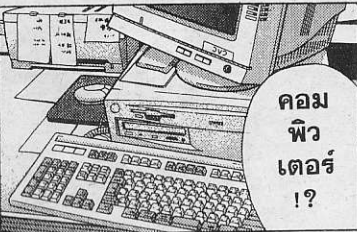

สำหรับผมครับ?

เอ่อ เราจะให้อาจารย์ที่ต้องการจะใช้ได้ใช่ไหมคะ คิดว่าเธอคงจะไม่เคยรู้มาก่อนสินะ

คอมพิวเตอร์!?

ในด้านการศึกษาคอมพิวเตอร์ เรื่องข้อมูลข่าวสารก็กลายเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากขึ้นมาแล้ว

ตอนนี้อาจารย์เกือบทุกคนเค้าก็ใช้กันทั้งนั้น

เอ่อ..แต่ว่าผม..

ผู้ช่วยผอ.ครับ คนาน้อยๆไปหวังอะไรเลย

ขนาดแค่เครื่องวาไปร ยังใช้ไม่เป็นเลยนะครับ

ผมเคยเห็นสารรูปเค้า ตอนทำต้นฉบับข้อสอบ โดยใช้เขียนเอาน้ำตาผมแห้งแทบไหลออกมาเลยละครับ

แบบว่าผู้ชายคนนี้คงไม่มีบุญได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์กับคนอื่นเค้าไปตลอดชีวิตแน่..

รุ่นที่พูดอะไรแบบนั้นนะ..

แค่เครื่องวาไปร ทำไม่ผมจะใช้ไม่ได้

ไต่ยน รียังครับ เครื่องวาไปร ?

แค่ชื่อ ยังเรียกผิดเป็นวาไปร

หิ หิ

มันไม่ใช่แบบนั้นนะครับ..คือผมไม่คิดจะใช้เครื่องอำนวยความสะดวกแบบนั้น..ก็เพราะ..จะพูดว่าไงดี คือรสชาติของการทำโดยใช้มือเขียนเอามัน..

สรุปเป็นว่า..มันเป็นเรื่องของขนบธรรมเนียมผู้ปกครองครับ ไอ้..เครื่องพวกนี้มันสร้างคลื่น

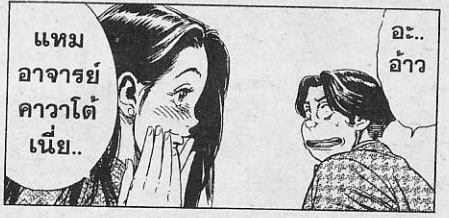
สารรูปดูไม่ได้เลยนะควาได้

ใช่ไม่เป็นกับออกว่าใช่ไม่เป็นเหอะ

หิ หิ ถึงอยู่ต่อหน้าอาจารย์ พูดยะก็ไม่ต้องทำเป็นเก๊กหรือ

ไม่..ไม่ใช่แบบนั้นนะ!

แหม อาจารย์ควาได้เนี่ย..

อะ..อ้าว

ยังงี้ก็สรุปเป็นว่าอย่าเอาเครื่องมือของโรงเรียนราคาแพงๆไปให้คนอื่นอย่างนี้ไปเลยดีกว่าครับ ผู้ช่วยผอ.

เพราะสำหรับควาได้คุณแล้ว ก็เหมือนกับคนหัวล้านได้หัวนั้นแหละ

ชั้นสิ ..

ส่วนนายก็เชิญ
สัมผัสรสชาติ
ของการใช้มือ
เขียนทำข้อสอบ
คราวนี้ไป
ให้เต็มที่เหอะ

นายก็ไต่เน่
ต้องใช้มือ
เขียนเอา
อยู่แล้วนี่

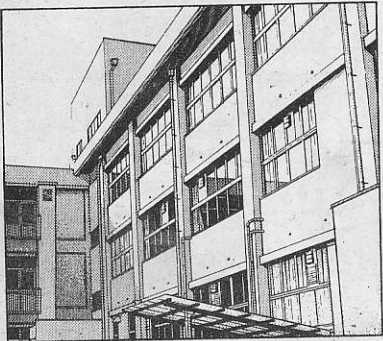
เพราะ
ยังไง
ชะ

หา
:

ส่วนพวกเรา
มาใช้วาโปร
ทำข้อสอบ
กันนะครับ

อา
จารย์
พูยิตะ

มันคง
จะสะดวก
สบาย
จริงๆ มั้ง

เครื่อง
วาโปร
รี..

ห้อง
ผู้ชาย

แต่
ยังไงก็
หมดหวัง
นะเนะ

รุ่นพี่
ตัวแสบนั้น
มันน่าโมก
จริงๆ

อาจารย์
คะ

เอ๊ะ
?

ว้าก
อาจารย์
พูยิตะ
!!

เอ
เอ

ที่..ที่นั่นมัน
มัน..
ห้องน้ำ
ผู้ชาย

โอ๊ย

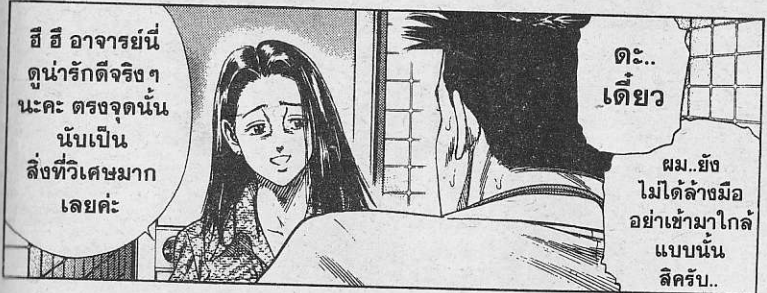
เค้าเริ่ม
ขำโมกเรียน
กันแล้ว
คงไม่มีใคร
เข้ามา
หรอกคะ

ส่วนใน
ห้องพักครู
ก็คุย
เรื่องลับๆกัน
ไม่ได้อีก

เอ
:

เอ่อ..
แต่ว่า
มันเรื่อง
อะไร..

ซี ฮี อาจารย์นี่
ดูน่ารักดีจริงๆ
นะคะ ตรงจุดนั้น
นับเป็น
สิ่งทีวิเศษมาก
เลยคะ

ตะ..
เดี่ยว

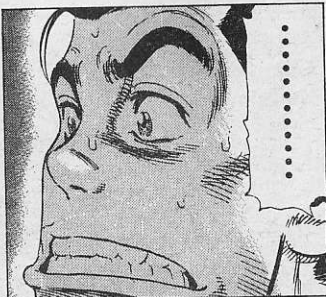
ผม..ยัง
ไม่ได้ล้างมือ
อย่าเข้ามาใกล้
แบบนี้
สิครับ..

ซี ซี
ฉันเข้าใจ
ความรู้สึก
ของ
อาจารย์ดี

ถ้าไม่
รังเกียจ
ฉัน
ล่ะก็
...

.....

อะไร
เนี่ย

!!!

อยู่
ใกล้ชิดกัน
ในห้องน้ำ
ชาย..

ว่า นึกว่า
จะไม่มี ใคร
เข้ามาแล้ว
ซะอีก

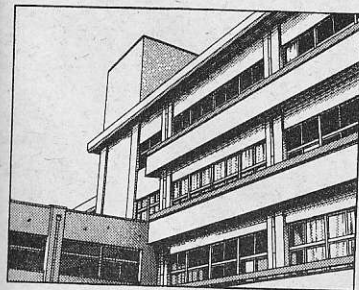
อาจารย์
ควาโตคะ
ชั่วโมงที่ 5
ไม่มีสอน
ใช้มัย

ฉันไว้
ตอนนั้น
ล่ะกัน

เอ๋..
อ้อ

.....

แฮ่ด

ข้า
จริง ๆ

คาเคฟ
มัวไปทำ
อะไร
อยู่นะ

นี่เริ่ม
ชั่วโมงเรียน
ที่ 5 ไปแล้ว
นะเนี่ย

ถ้าจะให้อ่าน
หนังสือกันเอง
ก็น่าจะบอกกัน
ซักคำ
บ้างซะมิด

แฮ่ด

เอ
อานियะ
ล่ะ?

นั่น
ลิ

อยู่ที่ห้องสอน
มารยาทมั้ง
ฉันบอกมันไป
ว่าห้องนั้น
ไม่ได้ลือคอยู่

เฮ้อ

บอก
แล้ว
ใช้มัย
ว่าห้าม
ไปบอก
มัน
!!

เออ..
ใช่
ลืมนไป
วะ..

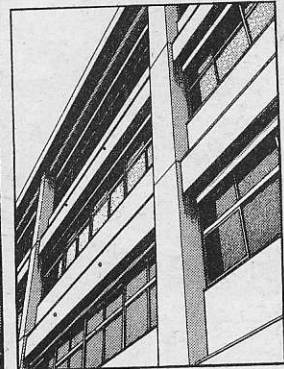
ฟฟฟ

น่าจะรู้
อยู่แล้วว่า
ถ้าบอกคน
แบบนี้
แล้วจะเกิด
เรื่อง
อะไรขึ้น
!?

บ้าเอ๊ย
แบบนี้
ขอมไม่ได้
เว้ย

ไม่น่า
เลย
ฉันท

มิกิ
มาช้า
จังน่า

ช่วงนี้ตลอด
กระตุกรอ
ให้สบายๆ
ดีกว่า

อุตสาหกรรม
ที่
ดี ๆ แบบนี้
ทั้งที..

โอ๊ะ
มา
แล้ว

โห..ผมไม่เคย
รู้มาก่อนเลย
นะครับว่า
มีห้องแบบนี้
อยู่ด้วย

เสียง
นี่มัน
...

เรื่องมาใช้
ที่นี่ เก็บไว้
เป็นความลับ
นะคะ

ช่วย
ช่วย
แล้ว
...

อืม..
ทำไม
ตี..

.....

เอ
เอ

ว่า..ถ้าเป็นที่นี้
คงเสด็จตระ
โดยที่ไม่มีใคร
มายุ่งยากให้
กวนใจแน่

ฟู

หือ
ใครวะ
:

เอ

เฮ้ย

เอ๊ะ?
เมื่อกี้
ได้ยินเสียง
คนร้อง
แสะ

อืม

แกมาทำอะไรที่นี้วะ ?

ฉันน่าจะเป็นฝ่ายตามแกมากกว่า ฉันน่าจะมานอนที่นี่เป็นประจำอยู่แล้วนะเว้ย เพราะฉันทำกุญแจสำรองเอาไว้

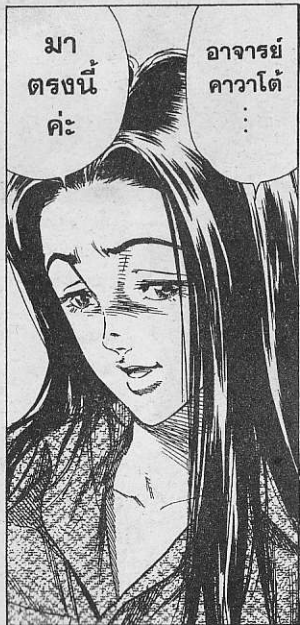

แล้วแกทำอะไร ?

เรื่องของฉัน ! ก็ใส่เสื้อดำแล้วมันนอนไม่สบายนี่หว่า

ฉันเรามาเริ่มกันเลยมียะคะ

มาตรงนี้คะ

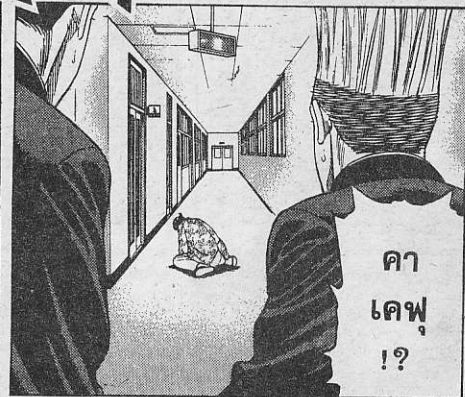
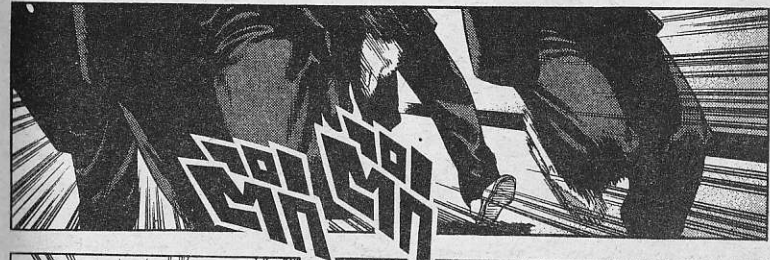
อาจารย์ควาโต้ ..

เอ๋ ไม่รู้ทำไมจู่ๆผมก็รู้สึกตื่นตื่นขึ้นมานิดหน่อย

.....

คาเคฟู ! ?

อะไรนะ ?

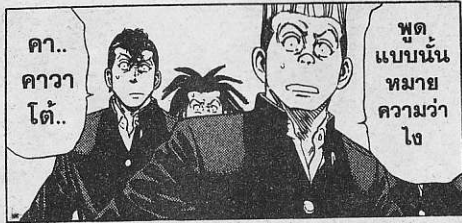
ได้นั่งข้างเธอในงานเลี้ยงคณะอาจารย์ 2 ครั้ง ตอนเช้าเธอเป็นฝ่ายทักทายฉัน 34 ครั้ง เคยได้สัมผัสมือเธอ 4 ครั้ง และเธอเคยหัวเราะเพราะเรื่องจิกของฉัน 2 ครั้ง..

ทั้งที่ฉันทุ่มเทใช้เวลานานถึงครึ่งปีกว่าจะได้มาถึงขนาดนี้แต่..ผู้ชายคนนั้นใช้เวลาแค่เดือนครึ่ง..ก็ได้อาจารย์พวยตะโป..

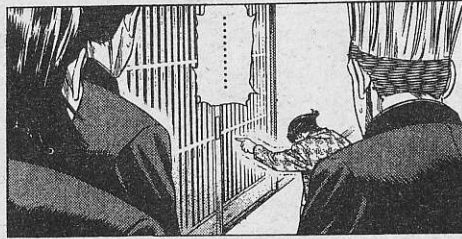

ไ้..
คาว่า
ไ้

คา..
คาว่า
ไ้..

พูด
แบบนั้น
หมาย
ความว่า
ไ้

ไม่ใช่คะ
ไม่ใช่
ตรงนั้น

ฉัน
ตรงนี้
รีครับ

อ๊ะ
ใช่แล้ว
คะ

กรุณา
กต
ตรงนั้น
ด้วย

ใช่คะ
กตตรงขึ้น
อีกนิด

ใจเย็น
ไว้
คาเคฟู
!

ห้อง
นะโม
เข้าไว้
!

ท้อ..
พวกนั้นทำ
อะไรกันอยู่
นะ มมมมมม
ไม่ค่อยเห็น
เลย..

เฮ้ย
ให้ฉันดู
บ้างสิ

ยุ่งนะ
อย่า
ดันมา
ได้มัย

บอกว่า
อย่าดัน
ไ้

หว่า

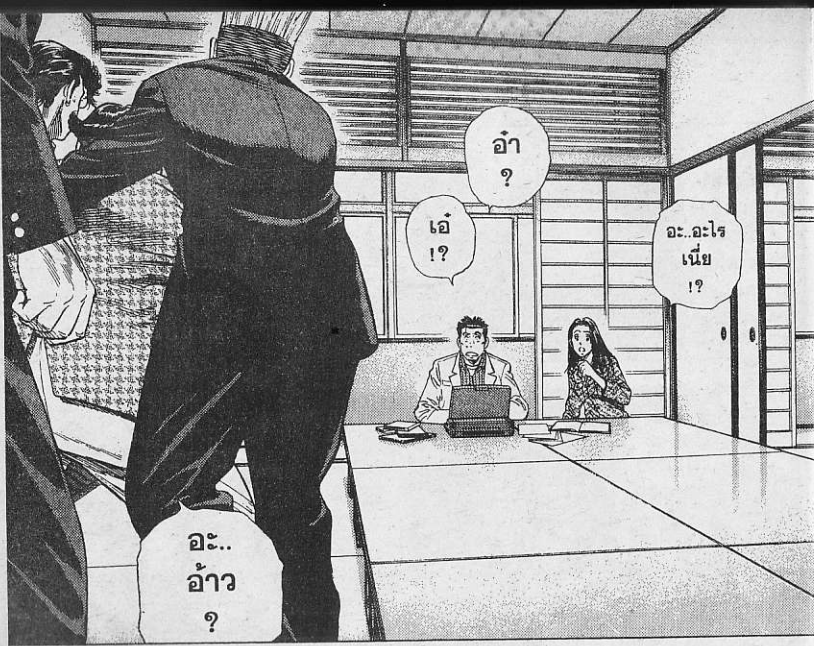
หวิว

ว้าย

คา
ว่าไ้
!!

อ้า ?

เอ๋ !?

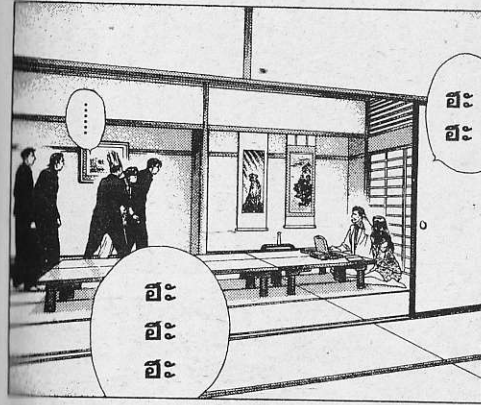
อะ..อะไร
เนี่ย !?

อะ..
อ้าว
?

อะ อะ
แต่ไม่ไหว
จริงๆ แะอะ

ทำฉัน
จะเหมาะกับการ
ใช้มือเขียน
มากกว่านะ

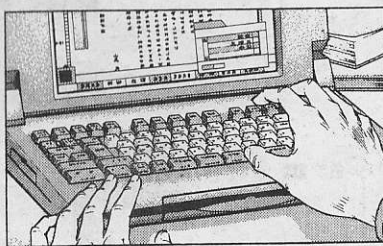

อะ
อะ

อะ
อะ
อะ

เอ๋
?

เอ๋
:

พวกเขา
สองคนทำอะไร
กันเนี่ย
แก้ผ้ากันด้วย
!?

เดี๋ยวก!
พวกเขาเข้าใจ
ผิด มันไม่ใช่
แบบนี้แหละ
.....!

อะ อะ
อะ
:

อะ
:

อย่า
เข้าใจผิดนะ
ฉันไม่ได้
คิดจะรีบใช้
เครื่องวาโปร
จริงๆ จัง
อะไรหรอก
!!

เพราะฉัน
ไม่จำเป็น
ต้องใช้เลย
!!

แค่สอบ
คราวนี้
อยากลอง
ใช้ดูซัก
ครั้งเท่านั้น
เอง..

เลยแอบ
ให้อาจารย์
เค้าช่วยสอน
นะ

เครื่อง
วาโปร
?

จริงดี
นี่มัน
ชั่วโมง
เรียน
ไม่ใช่รี

พวกเขา
มาทำ
อะไรกัน
ตรงเนี่ย
!!

เฮ้!
ตั้งใจ
หน่อย

ทูป
รักแระ
อีก

จ้อง
มองบอล
ให้ดี!

จะมาก
ชั้นเธอ
?

เข้าไปดู
ข้างในสิ
ไม่เป็นไร
หรอก

!

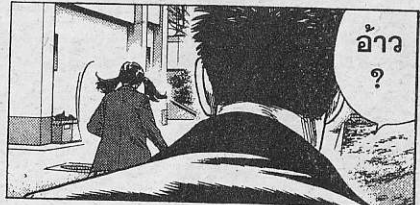

โอ๊ะ
โอ๊ะ

ซบ

ขอโทษ
นะเป็น
อะไร
รีเปลา?
?

อ้าว
?

อะไรของ
เค้านะ
แปลกคน
แฮะ

เด็กคนนั้น
เมื่อวาน
ก็หายไปแล้ว
นี่นา

ทำทาง
ดูเขียบๆ
นะ

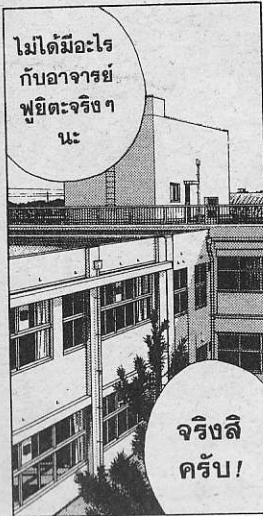
อ้อ
เด็กคนนั้น
อยู่ห้อง
เดียวกับ
ฉันเอง

เธอรู้จัก
ชั้นเธอ
ชื่ออะไร
ล่ะ?

เอ่อ..
ก็

ชื่อ
อะไร
นะ..

ไม่ได้มีอะไร
กับอาจารย์
พวยตะจริงถา
นะ

หน้า
อย่างนาย
มัน
เชื่อไม่ได้
หรอก

คนใส่
เสื้อเชิ้ตสีน้ำเงิน
แบบนั้น
เชื่อถือไม่ได้

เสื้อเชิ้ต
สีน้ำเงิน
?

ที่รุ่นพี่เอง
ก็ใส่หูกระต่าย
อันเน้อเริ่ม
เหมือนกัน
แหละ

อี อี
อี

จริงสิ
ครับ!

หือ..ใคร
มาหัวเราะ
ซะเสียงตั้ง
อยู่ข้างบนนี่นะ
ทั้งที่เค้าทำม
ขึ้นไปบนนั้น
แท้ ๆ

อะ อะ
อะ อะ
อี อี

นี่

!

ต้องขึ้น
ไปเตือน
ซะ
หน่อย

เอ้ ทำม
ขึ้นไปบน
คาตฟา
จันรี

ข้าม
ขึ้นไป
ข้างบน

อ๊ะ
จริงด้วย
แฮะ

เค้าทำม
นักเรียน
ขึ้นมาบนนี้
ไม่ใช่หรือ
?

แถมยัง
มาหัวเราะ
ซะตืดลัน
อีก

ป๊

เป็นสาว
เป็นแล้ว จะหัวเราะ
ต้องหัวเราะ
เหมือนอย่าง
อาจารย์พวยตะ
แบบนี้ละ สุ สุ

เอ้

นะ..
นี่

หยุด
นะ

เด็กอะไร
กันเนี่ย
ให้ตายสิ
!

เรียนอยู่
ปีไหนนะ
ยัยเด็ก
นั่นนะ

รุ่นพี่
พูดอะไร
แบบนี้
ครับ
เนี่ย

เด็กนั่นชื่อ
คาเมะยามะ
ห้อง F ใจครับ
ย้ายมาเรียนที่นี่
พร้อม ๆ กัน
กับตอนผม
ย้ายเข้ามานะ

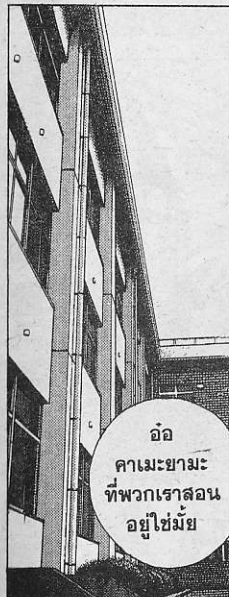
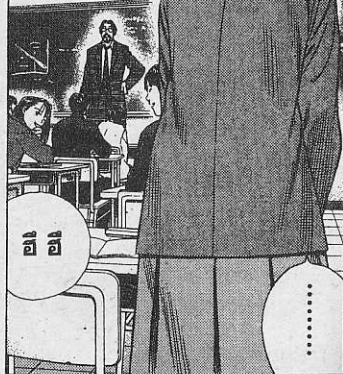
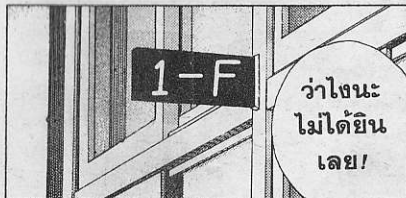
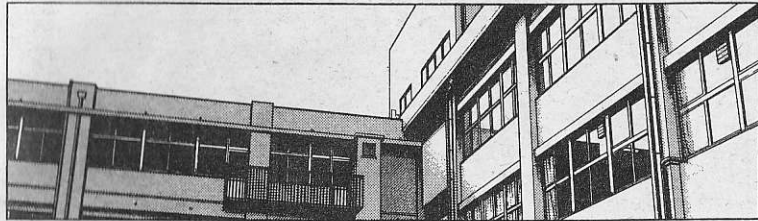
แล้วรุ่นพี่
ก็มีต่อน
ห้อง F
ด้วย
ไม่ใช่ริ
ครับ

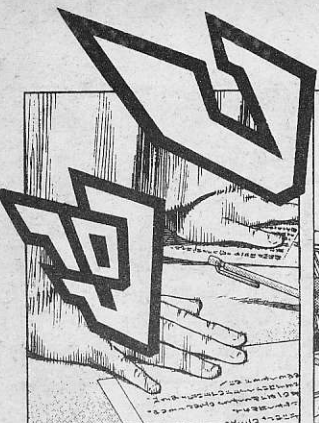

คาเมะ
ยามะ
?

พูดไป
แล้ว
จะว่ามีก็
เหมือนมี..
จะว่าไม่มี
ก็เหมือน
ไม่มีนะ..

ทีโอ.. มีอะไรรี

นี่! ทำแบบนี้ คนอื่นเค้าตกใจนะควาโต้

ขอโทษนะครับ อาจารย์ โลงันแบ็ค

โลงัน.. โลงันแบ็ค ?

เอ๋..ไม่ใช่ ฉันรีครับ ?

ต้องขอโทษด้วยนะครับ ที่ผมเลืมาขาทไป

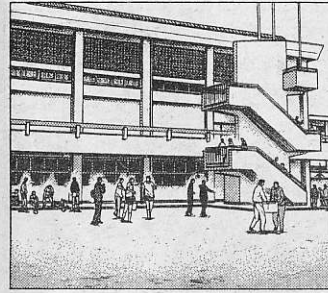
เพราะผมไมู่้สึกถึงเงาทัวของอาจารย์เลยนะ

ไปดง ชั่วโมงกิจกรรมดีกว่า

ว่าไงนะ ..

คุณ ชิมานะ ..

ว่าไง จะเล่น มีข

เห็นแถว มาดทุกวัน เลยนี่

คงอยาก จะเล่น ซอฟท์บอล สิท่า

ถ้าอยาก จะเล่น ก็ เข้าชมรม เลยสิ

นี่ พุดอะไร หนอย ได้มัย ?

ทำไม เอล แต่เขยบ ไม่พุด ไม่จาละ ?

แปลก คน ชะมัด

เอาแต่ เขยบ อยู่ได้

ไปกัน เหวะ

เอ้ ?

นี่
เป็นอะไร
ไปสิ
!?

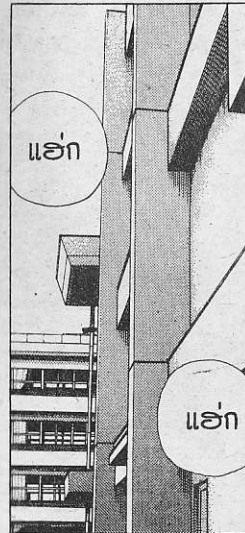
!

อ้าว
เดี๋ยว
ก่อนสิ

ปล่อย
ฉันไว้
ของฉัน
ได้มั๊ย
อึ
!?

ไม่เห็น
จะต้อง
หนีฉันเลย
นี่นา

คุย
กันก่อน
สิ..

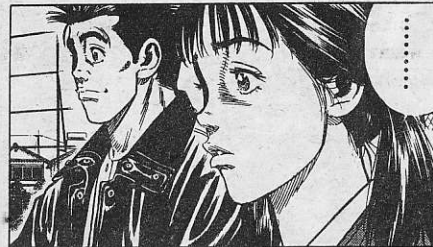

เล่นอะไร
ของ
พวกแก
วะ

เดี๋ยวก็
ตีบให้
ชะนี

อ๊า

ก็าก
ฮ่า
ฮ่า

พวกนี้
ไม่ได้เก่ง
ขึ้นเลยนำ

เห็นแบบนี้
แต่แข่ง
เมื่อคราวก่อน
พวกเค้าทำ
ได้ดีมากเลย
เชียววะ

แพ
ฝ่ายโน้นไป
แต่คะแนน
เดี๋ยวเอง
น่าจะเสียตาย
อยู่เหมือนกัน

ถึงจะเป็นแค่
มือสมัครเล่น
แต่ถ้าลงมือทำ
ย่อมทำได้
เรื่องนั้นฉัน
เข้าใจได้
เป็นอย่างดี

พวกเค้าสู้
ด้วยความ
สุดใจสำเร็จ
ตามนิสัย
ของตัวเอง

และสู้ด้วย
ความตั้งใจ
ที่จะทำ
เช่นนั้น

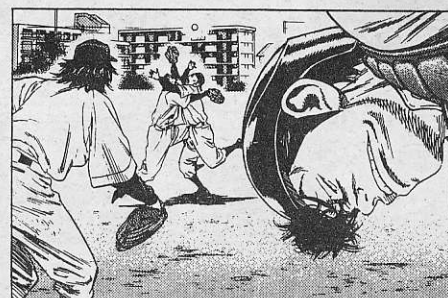

หลังจาก
นี้ไปพวกเค้า
ก็จะคงเป็น
เช่นนั้นต่อไป

ไม่เคย
ที่จะมานั่งคิด
ว่าการเป็น
มือสมัครเล่น
คือปมด้อย
ของตัวเอง

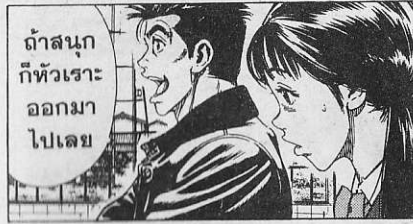
ไม่สนว่า
จะถูกใครหัวเราะ
เยาะ รึจะต้อง
มานั่งทำอะไร
ยังไง คิดเพียง
มุ่งสู่โคชิเอ็ง
เท่านั้น

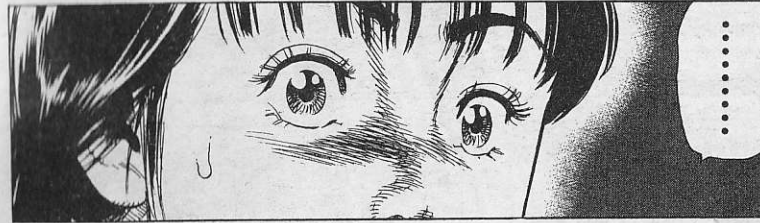

ตอนที่คุย
โทรศัพท์มือถือ
เมื่อเช้า เพื่อนที่
บ้านนอก
รู้ว่าใครฉันสิ

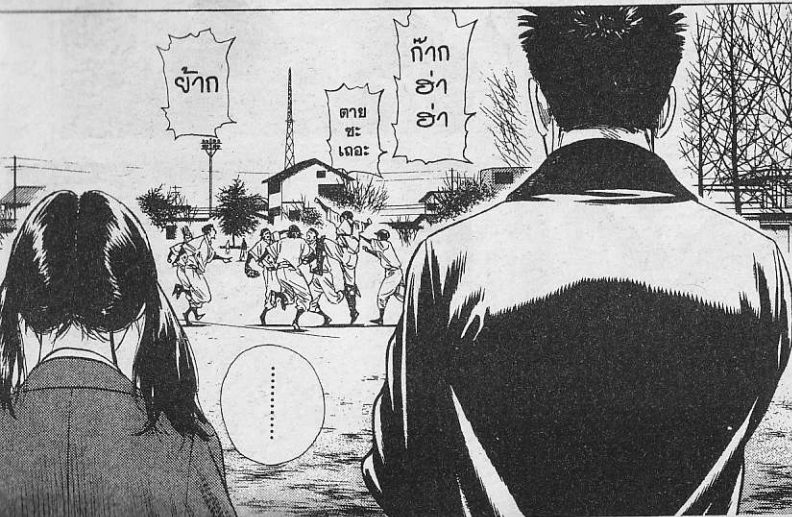
จริงแล้ว
เธอสามารถ
หัวเราะ
แบบนั้น
ได้อยู่แล้ว
นี่นา

ถ้าสนุก
ก็หัวเราะ
ออกมา
ไปเลย

.....

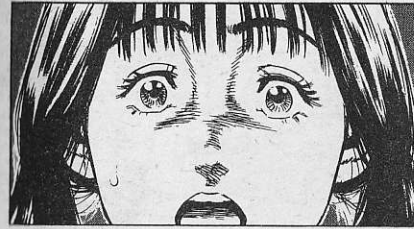

จ๊าก

ตาย
ซะ
เถอะ

ก๊าก
ฮ่า
ฮ่า

.....

ทำไม
จำชื่อ
ฉันได้
ด้วย

ทั้งที่..
ไม่มีใคร
จำชื่อฉันได้
เลยซักคน
สิ..

หือ
?

พูดถึง
เรื่องนั้น
ปัญหาที่อยู่
ที่ตัวเธอ
นั่นแหละ

และที่
จำชื่อเธอได้
เพราะฉันเป็น
คนชอบจำชื่อ
คนอื่นนะ

โก๋ฟ้า
ถ้า
ไม่ร้อง
ออกมา
คนเค้า
จะรู้ว่า
เป็น
โก๋ฟ้า

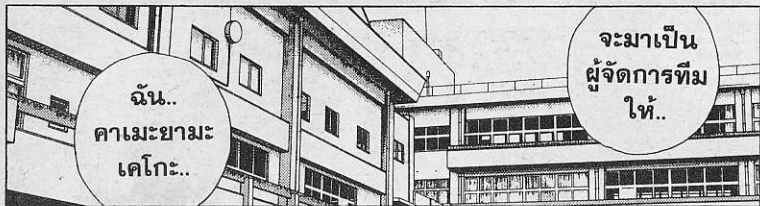
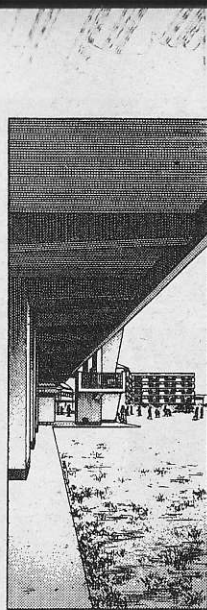
เอ..ยก
ตัวอย่าง
ผิด
รีเปล่า
นะ..

รู้สึกจะ
กลับกัน
แฮะ

.....

จข

ฉัน..
คาเมะยามะ
เคโกะ..

จะมาเป็น
ผู้จัดการทีม
ให้..

ผะ..
ฝากตัว
ด้วย
นะคะ

น่ารัก
ที่สุด

!!

โรงเรียนเรา
มีเด็กน่ารัก
แบบนี้
ด้วยหรินี่ย

ฝากตัว
ด้วยนะ
ครั้บ
!!

จะมาเป็น
ผู้จัดการทีม
ให้เรา
จริงนะ?!

แต่ว่า
ตั้งแต่
พรุ่งนี้ไป
ฉันจะไป
เข้าชมรม
ซอฟท์บอล
นะสิ..

วันนี้
ฝากตัว
ด้วย
นะสิ

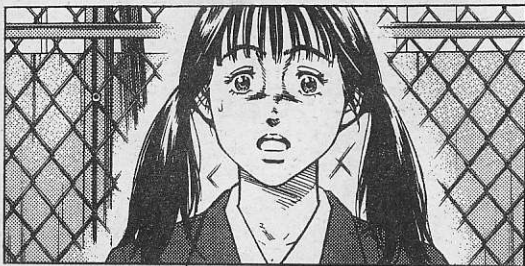
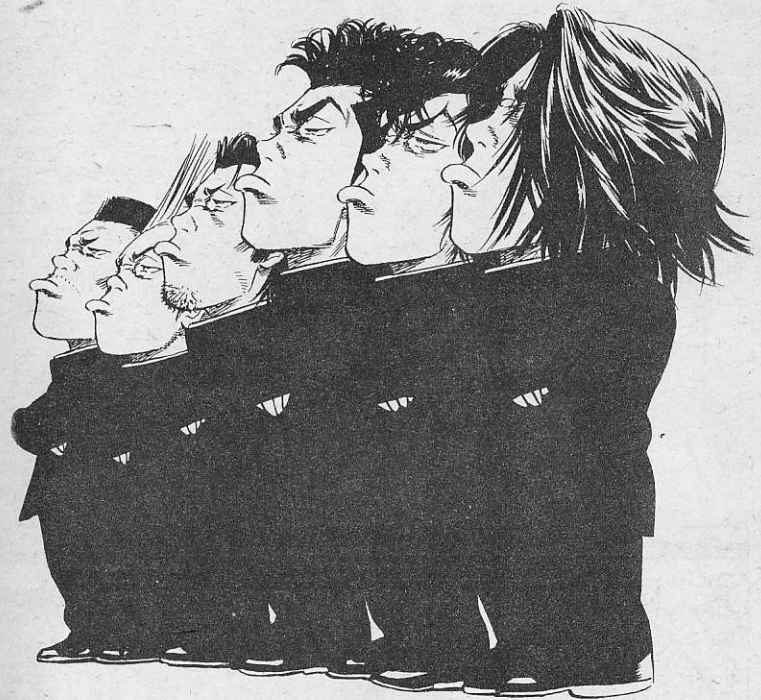
ทา
!?

เธอแค่
พูด
โกหก
ใช้ม๊าย

เคโกะ
จัง

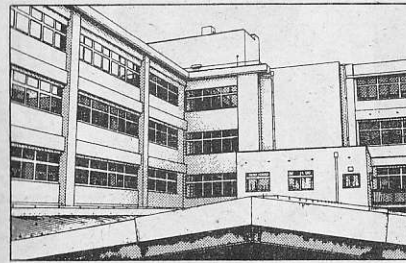
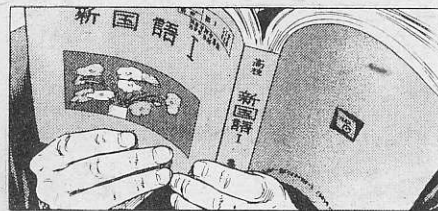
VOL.71 ลุขๆสอบบๆ

นี่ทุกคน
ใกล้จะ
สอบไล่แล้ว
วันนี้รีบเลิก
กันละ

ว่านะ
ทุกคนตั้งใจ
อ่านหนังสือ
สอบ แบบเป็น
แบบตาย

จันรี
ในที่สุด
พวกนั้น
ก็มีไฟขึ้นมา
แล้วสินะ

พูดอะไร
แบบนี้คะ จันว่า
ต้องมีอะไรแน่
อาจารย์มี
พูดอะไรกับพวก
เค้ารีเปลา

กริด

จะ
กริดไป
ทำไม

!!

เฮ้
เฮ้

อา
จารย์
พวยตะ
...

ดูท่าทาง
จะกลุ้มใจ
ที่เด็กพวกนั้น
ไม่ตั้งใจเรียน
สินะคะ

สงสัย
สอบตก
อีกแน่
เลยเนี่ย

หะ..ทุก
ทุกคน
เป็นอะไร
ไปเนี่ย

ก็..
เปลา
นี่..

นานๆที่
จะเป็น
ไร

แล้วเธอ
กริดเรื่อง
อะไร

เอ๋
!?

ผมไม่ได้
กลุ้มใจ
เรื่องนั้น
หรอก

ถึง
ปิดยังงั้นมอง
ที่เดียว
ก็ตุ่อก
แล้วคะ

แล้ว
อาจารย์
มีอะไร
รีเปลา
ครับ

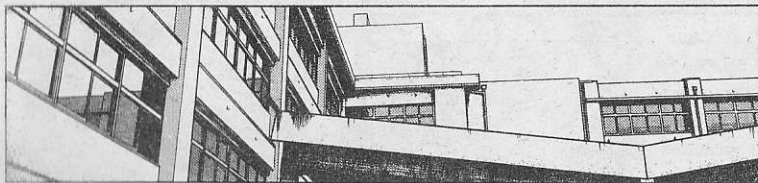
เฮ้
เฮ้

อืม
จะเป็น
ยังไง
หน้า

.....

บอกว่า
ไม่รู้

โก
หก

ก็
ดีแล้ว
ไม่ใช่หรื

ฉันทำไมจู่ๆ
ทุกคนถึงได้มา
ตั้งใจอ่านหนังสือ
พร้อมกัน
แบบนี้ละ

คนเค้า
ตั้งใจเรียน
เธอจะมาทำ
เป็นโมโห
ไปทำไม

แน่ใจ
นะ
!?

พวกนาย
ไม่ได้ไป
สัญญาอะไร
กับอาจารย์
พูยิตะ
แน่นะ

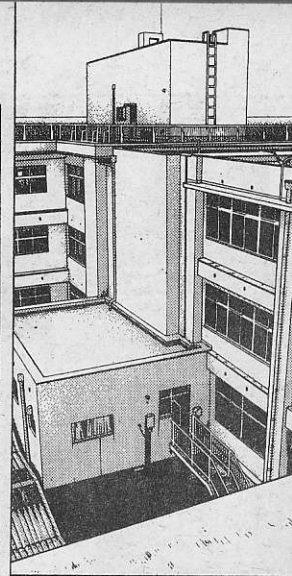
จะไป
สัญญา
บ้าอะไร
เล่า

เธอนี้
เพี้ยน
แะะ

อย่ามา
เกาะก้นา
ฉันจะอ่าน
หนังสือสิ

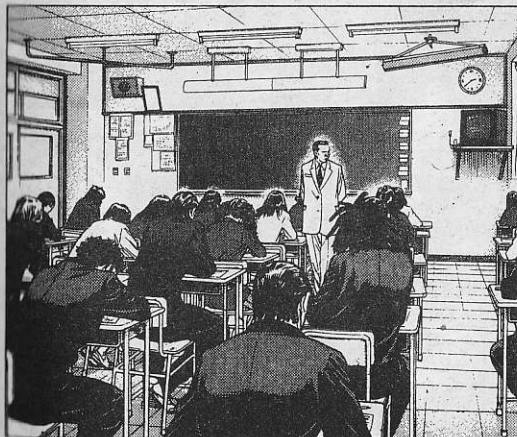
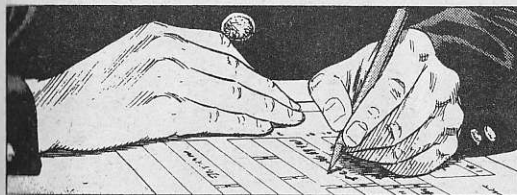
จะไป
ไหนก็
ไปซะ

ตรงนี้
เป็น
แบบนี่

เพอร์
เฟ็กต์

ฮะ
ฮะ

ใช่จะ

แต่ต้อง
ได้หมด
ทุกคนนะ

ห้ามโกง
ข้อสอบ
ด้วย

ละ..ลึลึบ
คะแนน
!?

ถ้าชมรมเบสบอล
ทุกคนสอบวิชา
ภาษาญี่ปุ่นคราวนี้
ได้เกิน 40 คะแนน
สรุปก็คือ
ถ้าสอบผ่านทุกคน
ละก็...

ละ..ละก็
อะไร
ครับ

อาจารย์จะให้
รางวัลพิเศษ
กับพวกเธอ
ทุกคน

ได้
வே
...

ยะฮู้
เพชรเพิกัด
สุด ๆ!

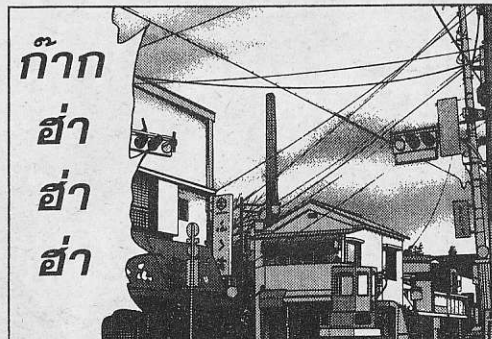
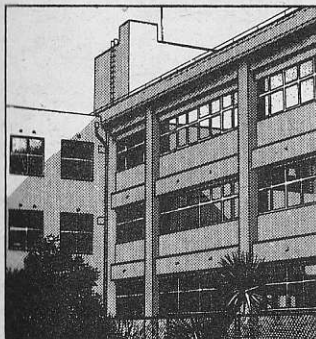
มีอะไร
เขียน ๆ
หน่อยสิ
สิราซิกะ

เอ่อ..
ฮะ ฮะ

ฮะ
ฮะ

บ้า
ที่สุด..

ท๊าก
ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

ข้อสอบ
หยาบ
เป็นบ้า

ลองพวกเรา
เอาจริงอะไร
มันก็ไม่ยาก
อยู่แล้วเว้ย

ต้อง
สอบผ่าน
แน่นอน

เฮ้ย ถ้าฉัน
ได้คะแนนเต็ม
ขึ้นมา
ทำใจดีวะ

ก๊าก
ฮ่า
ฮ่า

ชินใจเรื่องสอบ
มันมักทำได้ดี
เกินคาดอยู่แล้ว
ส่วนมีใครชะกับ
โศกาคะคุณ ไม่
ต้องไปพูดถึง

สิซาซึกะ
อิมะโอะกะ
บอกว่าได้
95 คะแนน
ชั่วร่า

ก๊าก
ฮ่า
ฮ่า

แล้วรางวัล
พิเศษที่ว่า
จะเป็นอะไร
นี่

ฉันรู้นะ
ว่าแกคิด
อะไรอยู่

อีกฝ่าย
เป็นอาจารย์
นะ อย่างมาก
ก็แค่จูบ
นั่นแหละ

แล้วจูบ
ที่ไหนล่ะ
ที่ปาก
รีเปลล่า

แต่ฉันคิดว่า
อาจารย์จะให้
พวกเราถอด
มากกว่านะ

จูบมันก็
ต้องที่
ปากสิวะ

จะยอม
ให้มี
อะไรด้วย
ไม่ใช่ซีใจ

แก
จะบ้า
เรอะ

ใช่
หมอนี่
มันบ้า
จริง ๆ วะ

ก่อนอื่น
ต้องรอให้
สอบผ่าน
ทุกคน
นะนะ

เรื่องสอบ
แค่นี้
ถ้าเอาจริงมีสิ
จะสอบ
ไม่ผ่าน

ของมัน
ผ่าน
อยู่แล้ว

เอ้?
แกเป็น
อะไรปะ
อานิชะ
?

หา..อ้อ
เปล่านี่
...

อย่า
...

อย่าบอก
นะว่า
แกทำ
ข้อสอบ
ไม่ได้!

ไม่จั้น
จั้น
ฆ่าแก
แน่

ใครบอก
พวกแกละ
ฉันทำได้
สบาย
อยู่แล้ว

แน่ใจนะ
แกก็รู้อันที่ว่า
ต้องทำได้
อย่างน้อย
40 คะแนน

เออ
ฉันรู้นะ
นี่!

แต่อาจารย์
ไม่มีทางให้
พวกเรามี
อะไรด้วยแน่
ใช่ไหม

ก็แน่
ลิวะ

แก
อยากตาย
มากนัก
รึไง

ถ้าได้มีอะไร
กับอาจารย์
พูยิตะ
ถึงตายฉันก็
ยอมวะ

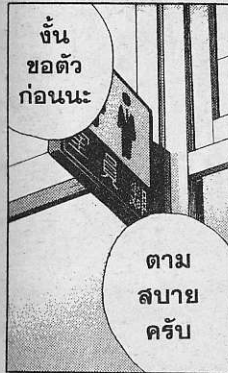
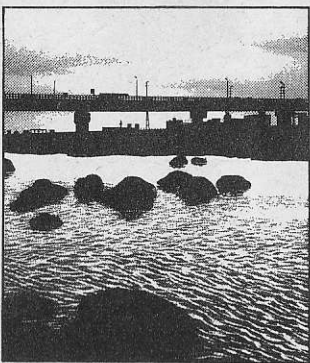
พวกเรา
มาจัด
ลำดับรอ
ก่อนมั๊ย

แกพูด
อะไร
?

เอี
?

อานิชะ
ล๊ะ
?

ฉัน
ขอตัว
ก่อนนะ

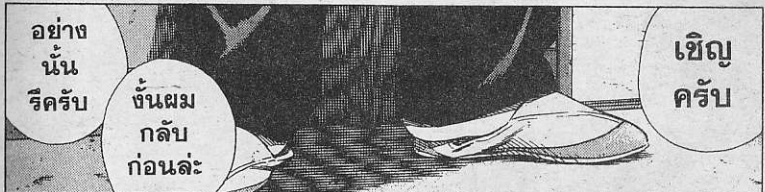
ตาม
สบาย
ครับ

จะตรวจข้อสอบ
ตอนนี้เลยรึ
อาจารย์ควาได้
ที่จริงไว้ตรวจ
พรุ่งนี้ก็ได้
?

เอ้อ.. คือถ้าผม
ไม่ตรวจให้เสร็จ
ในวันนี้เลย
ผมจะรู้สึกกังวล
ใจจนนอนไม่หลับ
นะครับ

เพราะรู้สึก
เหมือนว่าเวลา
ผ่านไปแค่คืนเดียว
คำตอบอาจ
เปลี่ยนไปได้

อย่าง
นั้น
รึครับ

ฉันผม
กลับ
ก่อนล่ะ

เชิญ
ครับ

ดีละ..
ยังตรวจ
ไม่เสร็จ

ต้องหาทาง
ขโมย
กระดาษ
คำตอบ
ของเรา
ออกมา..

แล้วลอก
คำตอบ
ของคนอื่น
ลงไป..

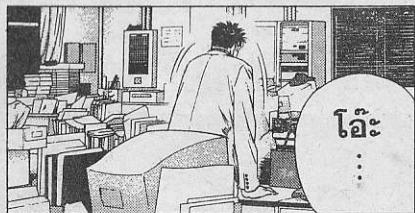

ควาได้
อยู่
คนเดียว
...

ทำจะ
ไม่ยอมลอก
จากเก้าอี้
เลยแฮะ

แต่
บ้า
ชะมัด
...

เดี๋ยว
ค่อยไล่
หนอย

อะ
มาแล้ว
ง

เฮ้
ควาได้
คุณ

อ้าว
รุ่นพี่ยัง
ไม่กลับ
อีกทีครับ
?

ไม่ต้อง
มาทำหุดดี
ขอร่องละ
นายอย่ามา
เพิ่มงานให้ฉัน
ได้มั๊ย

เอ๋
?

นี่
ไง
นี่
!

จะทิ้งเอกสาร
หัดใช้เครื่องย่อย
ให้มัน
เรียบร้อยหนอย
ไม่ได้รีใจ

เอื้อ
...

เอกสาร
เรามี
เอกสาร
ด้วยรี..
?

เครื่อง..
เครื่อง
ย่อย..
!?

เอ๋? รุ่นพี่
มีมารีอะไร
บนโต๊ะผม
รีเปล่า

อย่า
มาใส่ร้าย
คนอื่น
แบบนี้ละ

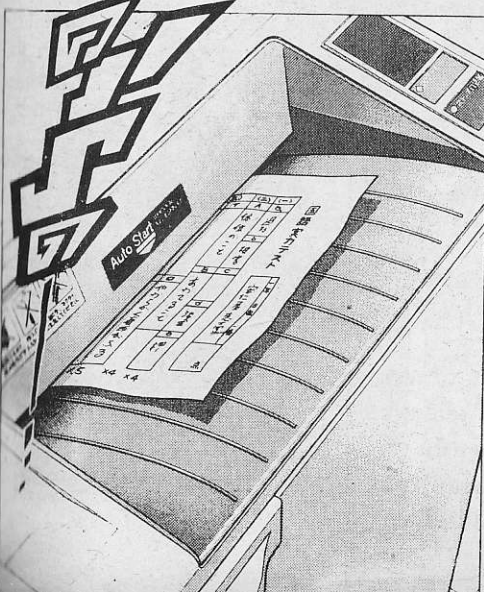
อะ!
กระตาด
คำตอบ
ห้อง B

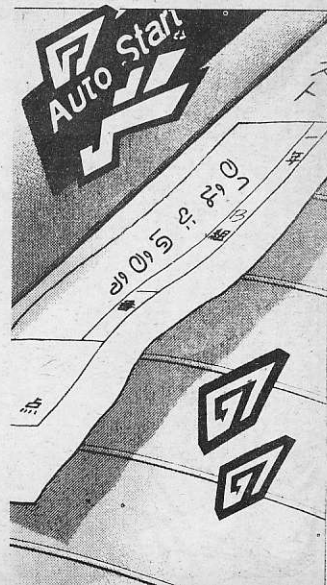
อยู่
ไม่
ครับ
!

เอ..

มัน..มัน
หายไป
ไหน..

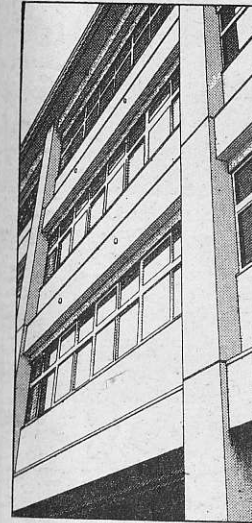
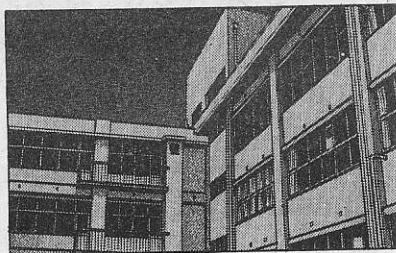

Auto Start

Auto Start

๒๗ 0๗ ๕๖ ๕๖

กว่าจะ
ปะติดปะต่อ
ได้เสร็จ
ล่อจนถึงเช้า

เอ้

แต่น่า
เสียดาย
จริงๆ นานา

ว่า
แล้ว
เขียน
:

เอ้

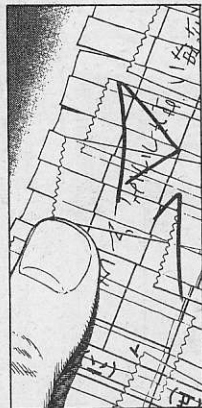

โทษที
นะ
อาณิยะ

นี่แก
ทำอะไร
ลงไปเนี่ย
อย่าอยู่
เลยแก
!!

แกเห็น
ความ
พยายาม
ของพวกเรา
เป็น
อะไรวะ
!?

ฉันเผด็จ
ไปหน่อย
ขอโทษ
ด้วยนะ

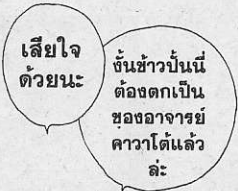
ยกโทษ
ให้ฉันด้วย
ละกัน

ของ
พวกเธอด้วย
นี่เสียดาย
นะ ถ้าหาก
คานะ

เอ้
?

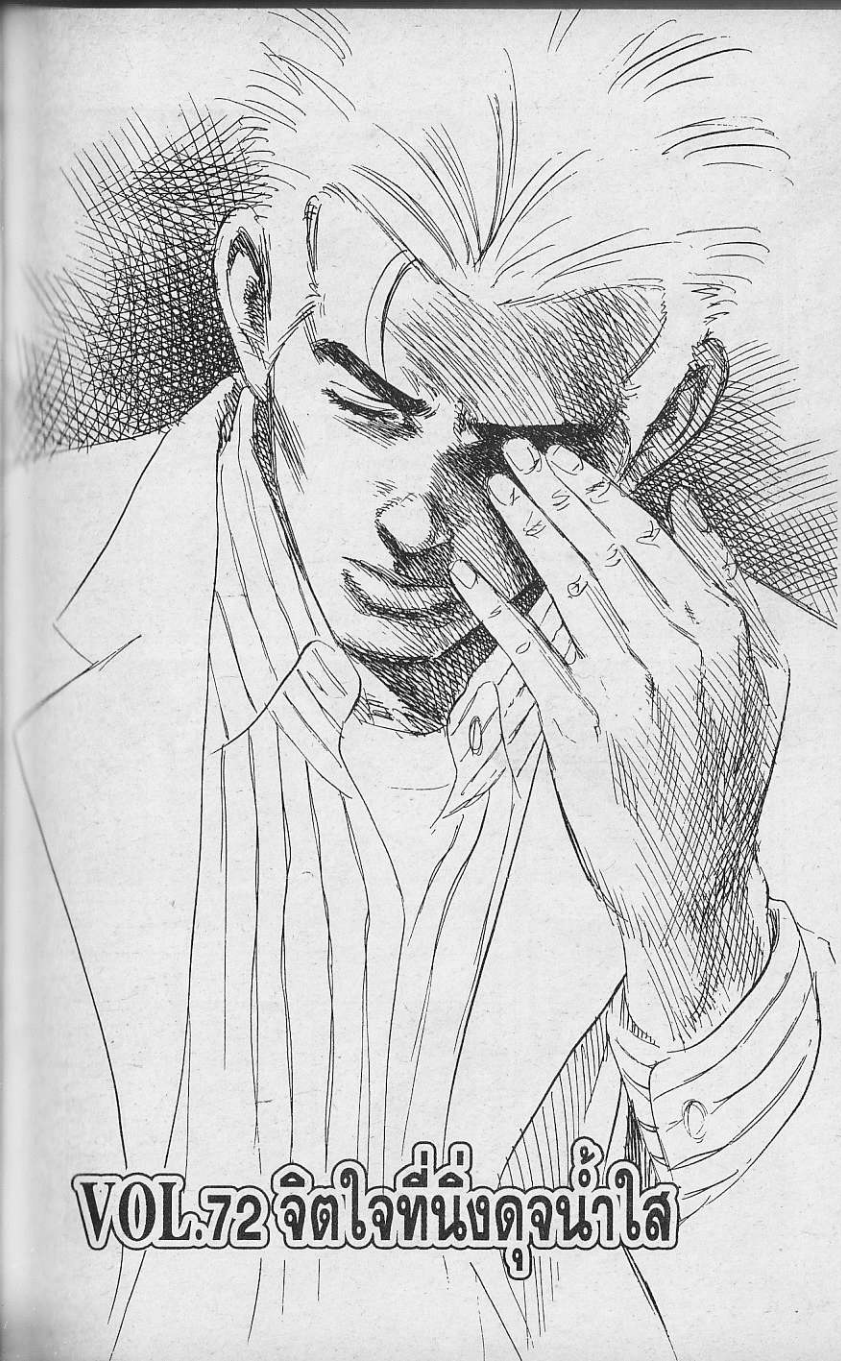
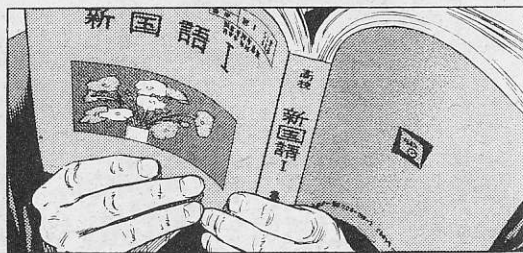
หอออด
35
คณะ
!?

เสียใจ
ด้วยนะ

ชั้นข่าวป็นนี้
ต้องตกเป็น
ของอาจารย์
ควาได้แล้ว
ละ

ข่าว
ป็น
~
~
~

VOL.72 จิตใจที่นิ่งดูน่าใส่

ทั่วทั้ง
โรงเรียน
เลยนะ ?

อ้อ ดูเหมือน
แค่เดือนเดียว
ทุกคนจะจำกัน
ได้หมด
แล้วนะ

แถมยัง
จำชื่อจริง
ได้
ด้วยนะ

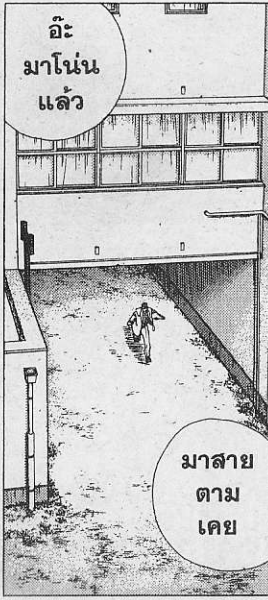
โกหกหรือเปล่า
เธอไม่คิดว่า
มีที่น่าสงสัย
บ้างเหรอ?

เค้าทำตัว
สนิทสนมกับ
พวกนักเรียน
แปลกๆ
ยังใจไม่รู้

ชอบ
ทำตัว
เฉิ่มๆ

ตอนนี้
รู้สึกยังไม่
รู้

อ๊ะ
มาโน่น
แล้ว

มาสาย
ตาม
เคย

แอ๊ก

แอ๊ก

แอ๊ก

อ๊ะ
เค้าตะโกน
อะไรไม่รู้
มาทางนี้
นะ

ตะโกน
ใส่พวกเขา
เหรอ?

พวกเขา
ไปนั่งทำ
ละโรบน
โน้นนะ
ลงมานะ

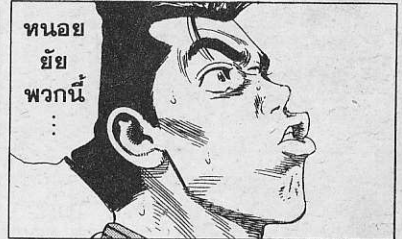
มัน
อันตราย
เที่ยวกีดก
ลงมาตาย
หรือ

ไม่ต้อง
ไปสน

เค้า
บอกให้
ลง

มาก็สาย
แล้วยัง
ทำเป็น
พูดดี

หนอย
ยัย
พวกนี้
:

แต่รู้สึก
พวกปี 1 จะ
ชอบกันมาก
ไม่ใช่เหรอ
?

แต่รุ่นน้อง
ของเรบอก
ว่าเกลียด
ตะโกน
เพราะเวลามาก
เกินไป

แต่ยังไม่
ก็ไม่ได้เกี่ยว
อะไรกับ
พวกเรา

อืม
ยังไม่ยอม
ลงมา
กันอีก
รี !?

ปกติมี
อาจารย์
คนไหนเค้า
ตามขึ้นมา
บนนี้บ้าง
เนี่ย

ฉัน
บอก
ให้ลง
ใจ

เรื่อง
ของฉัน
ลง
มาซะ

ว้าย หยุตะ
ไม่เกี่ยวอะไร
กับอาจารย์
ซะหน่อย!

จากที่ผอ.
มูรายามะ
ลาออกไป

ฉันโอเคเบะ
จะขอทำหน้าที่แทนผอ.ไป
พลาง ๆ ก่อน

คาดว่าภายใน
สัปดาห์หน้า
ผอ. คนใหม่คงจะ
มาที่โรงเรียน
ของเรา

เกี่ยวข้องกับเรื่อง
นั้น

แฉะ-
แฉะ-
แฉะ-

ต้อง
ขอโทษ
จริงๆ ๆ

เจ้านี่
จริงๆ
น่า..

สาย
อีก
แล้ว

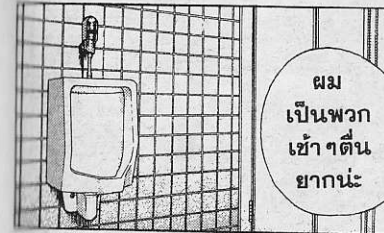
ฮะ
ฮะ
ฮะ

ขอ
ประทาน
โทษด้วย
นะครับ

ขอโทษ
ที่มา
สาย

เอ่อ

ผม
เป็นพวก
เข้าๆตื้น
ยากนะ

นาย
ไม่ใช่เด็ก
แล้วนะ

รู้มั๊ยนี่มัน
ครั้งที่
เท่าไร
แล้ว

ขนาดผมใช้
นาฬิกาปลุก
ช่วย ตั้ง 11
ตัวนะเนี่ย

11 ตัว
!?

แต่ยังมีวาย
ช่างน่า
อัปอายจริง
จริงๆ

นอน
ผมนะ
นอน
เหวี่ยงนะ

3 ทุ่ม
ก็นอน
แล้ว

ยังจะ
ทำคุณ
อีก

ที ยัง
หัวเราะรี้น
ได้อีกน้า
?

เอ้
!?

เอ่อ..
ผมก็
ไม่ได้

ทำให้ผอ.
ต้องลาออกไป
แต่ดูเหมือน
นายจะไม่ได้รู้สึก
ผิดอะไรเลยนะ

เป็นอาจารย์
แต่ไปชกใส่
อาจารย์
โรงเรียนอื่น
...

ปกติถ้า
เป็นคนอื่น
เค้าลาออก
เองไป
แล้ว

ผมก็
รู้สึก..
สำนึกผิด
อยู่แล้ว

สั่งสอน
อีกหน่อย
เทอะเอา
ให้แรงกว่า
นี้หน่อย

ถามหน่อย
มีสำนึกของ
ความเป็น
อาจารย์ในตัว
บ้างมั๊ย

ใช่
ใช่

สอนทำตัว
สนิทสนมเหมือน
เพื่อนกับพวกนักเรียน
ทำให้พวกนักเรียน
รู้สึกชอบใจ แต่นั่น
ทำให้ตัวนายกลายเป็น
ไปอยู่ระดับเดียวกับ
พวกนั้นจริงมั๊ย

ที่ นายอาจจะ
คิดว่านั่นเป็น
ภาพลักษณ์ของ
อาจารย์ที่แสน
ประเสริฐมี
นักเรียนให้
ความเป็น
กันเองฉันสิ

ผม..
ไม่ได้คิด
แบบนี้
เลยนะ

ใครๆ
เขาก็พูด
กัน
ทั้งนั้น

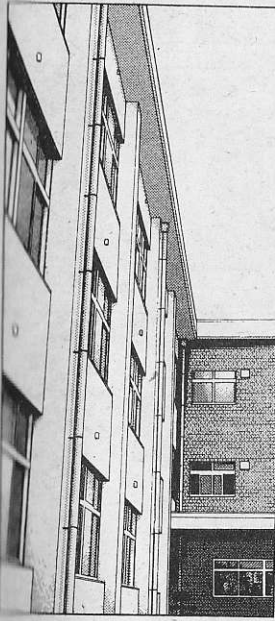

หา
:

ไม่รู้เลยซีใจ
โดยเฉพาะพวก
นักเรียนปี 2
ปี 3 ที่แทบ
ไม่ได้สัมผัส
กับนาย
เลยนะ

เค้าพูดกันว่า
นายใจจริง
และสร้างทำและ
ชอบทำตัว
จุนจันคนอื่น
เค้านะ

ควาได้คง
นะจะชิม
เป็นกับเค้า
ด้วย

ครับ
ช่วยลอบใจเค้า
หน่อยเถอะ
ในฐานะเพื่อนสนิท
ผมทนเห็นเค้า
ในสภาพนั้นไม่ได้

แต่
ขึ้นมาในคอง
ก็พูดตรง
เกินไป
หน่อยนะ

นั่นสิครับ
ผมเอง
ยังตกใจ
เลย

โอ้เรา
ก็ไม่ได้คิด
ยุ่งแยงให้ถึง
ขนาดนั้น

ฮ่า ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า ฮ่า
ฮ่า

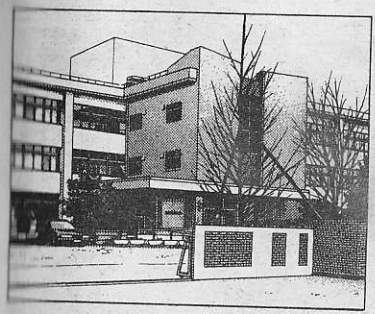
หัวเราะ
อะไร
?

แค่เข้านี้
ไม่มีเวลา
ทำผมเท่านั้น
แหละ

แต่..หัว
ของเธอ
ฮ่า ฮ่า

เธอเป็น
ลูกศิษย์ชั้น
ด้วยสิ
จำไม่ได้แะ
ฮ่า ฮ่า

ที่นี่
ใช่มั๊ย
...

ฮื่อ
...

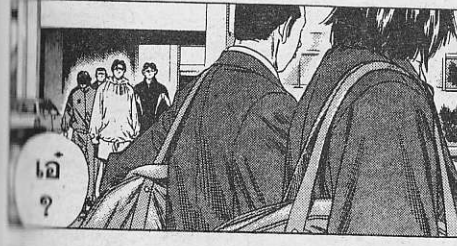
ไปกัน
เหอะ

หนอย
พูดแบบ
นี้
ก็มวยเซ่
!!

หว่า
ยกโทษ
ให้ฉัน
เถอะนะ

ก๊าก
ฮ่า
ฮ่า

เอ
?

พวกนั้น
ใคร
?

ไม่รู้สิ
ชุดแบบนั้น
ไม่คุ้นแะ
...

เอ..
ดูท่าทาง
ไม่เห็น
ซีมอะไร
นี่

เจ้าบ้าเอ๊ย
คนเค้า
อุตสาห์
เป็นห่วง
แท้ ๆ..

เขอะ

อะไร
?

เอา
ล่ะ

วันนี้ลุย
ชั่วโมง
กิจกรรม
ให้เต็มที่
ไปเลย

เปลี่ยน
ชุด
เครื่อง
สรรพ

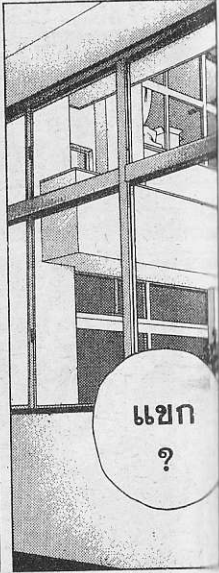
คือวันนี้ผม
จะเป็นคนตลก
ให้กับพวกนั้น
รับกันนะครับ

เห็นทีหมด
ทะเลาะเบาะแว้ง
ผมหวดลม
ตลอดแหละ

รี
ตะ
ซี ซี

เต็มพลัง
เต็มที่
แล้วมุ่งไป
ข้างหน้า

แขก
?

นายนี้หน้า
ทำไมไม่รู้
สึกเขื่องซึ่ม
อะไรบ้าง
เลยเนี่ย

เอ ใคร
เขื่องซึ่ม
อะไร
รีครับ

อาจารย์
ควาได้
มีแขก
มาหา

เอ
...

อี..
พวก
เธอ

!

อา
จารย์
!!

มานาน
จังตะ
...

ทาคาคะ
แล้วก็
โตอี..

พวกเธอ
มาอยู่ที่นี้
ได้ใจ
เนี่ย..

อาจารย์
เพิ่งจำพวก
เขาได้จริงๆ
ด้วย

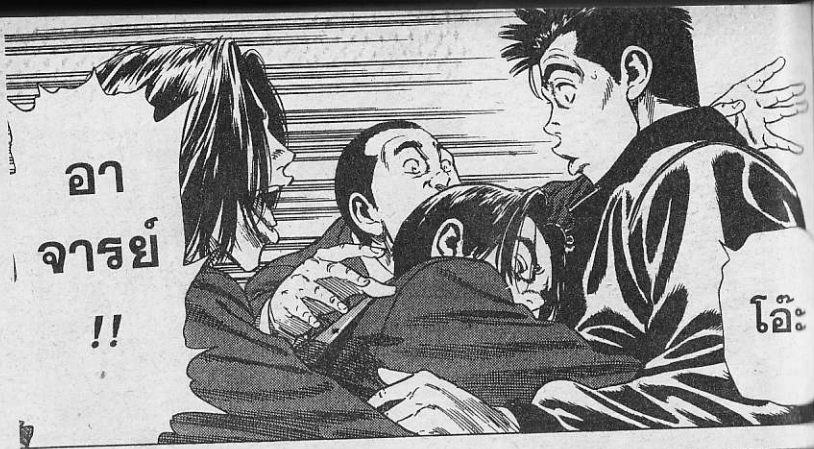
ของมัน
แห้ง
อยู่แล้ว

พวกเธอ
อุตสาห์
เดินทางมา
จากโรงเรียน
คังตะงาว
เซียวรี

อา
จารย์
...

ทื่อ
...

อา
จารย์
!!

โอ๊ะ

เมื่อเดือน
ที่แล้ว
อาจารย์มีมาที่
โรงเรียนเรา
ครั้งนี่งใช่มา

ทุกคน
เขาพากันตื่นตื่น
กันใหญ่ อาทิษฐ์
ที่แล้วเค้าเลยมี
การล่ารายชื่อกัน

นักเรียน
ทั้ง
โรงเรียน
1,264
คน

ก็ลงชื่อ
กันหมด
ทุกคน
เลยนะ

?

ทุกคน
กำลังรอ
อาจารย์อยู่

3-6 福玉昭仁	1-3 定海立一	西本聖子
2-5 亀田徳子	2-6 堀内結夫	江川中
1-4 解塚利博	3-1 花本大剛	村田信一
" 康徳辰	" 大久保元	森田子
" 仁村孝	" 石井浩	幸原孝
1-2 大森剛志	1-1 河原	2-3 森
2-3 大森剛志	1-7 河原	2-3 森
3-5 山崎弘弘	2-0 中畑清太郎	1-5 坂田

1-3 高橋伸	รายชื่อ
3-4 三沢雄二	พวกนี้
" 小糸	ทำไมรี
2-1 吉村	
1-1 四糸	
二五 越成珠	
-6 落合博	

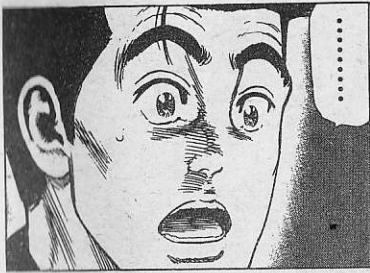

กลับมา
หาพวกเรา
เถอะครับ

?

ตอนลารายชื่อ
อาจารย์ผู้ช่วยผอ.
ตัดค่านมากที่สุด
แต่หลังจากนั้นเค้า
ไม่สบายและ
ลาออกไปแล้ว

ถ้าเป็น
ตอนนี้ต้อง
ไม่เป็นอะไร
แน่นอน

ในกลุ่มอาจารย์
ด้วยกันเอง
ก็มีคนอยู่ข้าง
อาจารย์ตั้งเยอะ
นะ

และนักเรียน
ทั้งโรงเรียน
ต่างก็ชอบ
อาจารย์กันมาก
ทุกคนเลย

อีกอย่าง
ได้ยิน
แว่ว ๆ
มาว่า

โรงเรียนนี้
ปฏิบัติกับ
อาจารย์ไม่
ค่อยดีนัก..

แล้วจะอยู่
ที่โรงเรียน
แบบนี้ต่อไป
ทำไม!

พวกเรา
จำเป็นต้อง
มีอาจารย์
นะ!

กลับ
มา
เถอะ
!!

อาจารย์
มัวทำ
อะไรอยู่
นะ

รีบ
ตาม
ไปนะ !

ฮือ จะไป
เดี๋ยวนี้
แหละ

อา
จารย์
:

แล้ว..
แล้วทำไม
อาจารย์
จะไปแล้ว
รีรีบ..

ใช่ โทษทีนะ
พวกเธอ
อุตส่าห์มา
หาฉันถึงที่นี่
แท้ๆ

อย่างที่เห็นนะนะ
ฉันเป็นโค้ชของ
ชมรมเบสบอล
และวันนี้จะต้อง
ไปตีลูกให้พวกนั้น
รีบกัน

อา
จารย์
:

โรงเรียนนี้
เค้าเกลียด
อาจารย์นะ ที่
พูดไปไม่เข้าใจ
รีรีบครับ
!?

เป็นอาจารย์
ก็ต้องคอย
จูนจูนเรื่อง
นักเรียน

มันเป็น
เรื่อง
ธรรมดา
:

ที่สำคัญ
ฉันเป็น
อาจารย์
เอง กลับ
มาสายอีก
ตะหาก

โดนคนอื่น
นินทาใส่ มัน
ก็ไม่แปลก
จริงมั๊ยแต่ฉัน
คงต้องแก้ไข
สิ่งนี้ให้ได้
นะนะ

เรื่องสาย
อาจารย์ก็
เป็นแบบนี้
มาแต่ไหน
แต่ไร
แล้วนี่นา

พวกเรา
ไม่ได้ตั้งใจ
อาจารย์
เรื่องนั้น
เลยนะ

คือฉัน
เริ่มชอบ
โรงเรียน
นี้

ขึ้นมา
แล้ว
นะ

อา
จารย์
:

ฉันชอบ
โรงเรียนนี้
ชอบโรงเรียน
ของฟูตาโกะ
ทามาจาวะ
:

ชอบ
เหมือน
กับที่ชอบ
พวกเธอ
ไง

VOL.73 ผู้ที่รักษาความถูกต้อง

นี่นายมาทำงานเวลานี้ เป็นกับเค้าด้วยหรื

หิ หิ ลองผมคิดจะตั้งใจทำต่อคงทำได้อยู่แล้ว

เพราะเมื่อคืนผมเข้านอนตั้ง 3 ทุ่ม เชียวนะ

วันนี้ฝนจะตกมัยเนี่ย

3 ทุ่ม!?

เฮ้ย

ทำตัวอย่างกับเด็ก

นี่!!

เอ

ทวาดาวได้วะ ชิ่งหนีเร็ว

ก็อยากจะทำชิ่งอยู่หรอกนะ แต่มันทำไม่ได้

อ๊ะ คิดหนีสิ

ฮืม อ่าหนีนะ!!

ลงมา!!

วิ่งไล่มาเนแล้ว!

แล้วตามเรามาทำไมวะ?

จิริงงะ!

ขอทางหน่อย!!

ว้าย

ทวาดาว

โอ๊ะ

หลบหลบ!

เดินแบบนี้มันอันตรายนะ

บ๊ายบ๊าย ขอโทษทีเพอะวะ

หยุดนะ ดันบอกให้หยุด!!

ทวาดาว

ทวาดาวได้..

นี่ไม่ได้ขิ้น
รีใจจกรยาน
เค้าให้หนึ่ง
ได้แค่ สอง
คนนะ

ยัง
ตามคือ
ไม่เล็ก
วะ

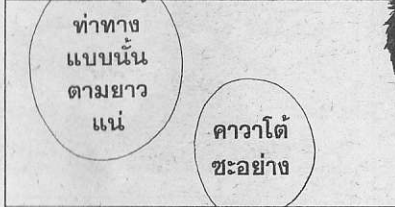
เดี๋ยว
ก็ตาย
หรอก

บ้าเอ๊ย
ทำไม
คือแก่ง
หนักวะ

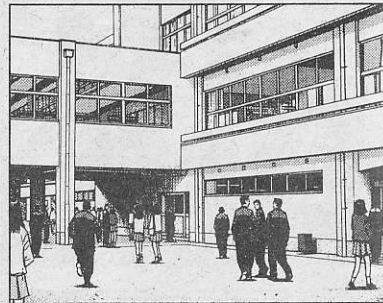
อ่า อ่า
ควาโต้ก็
เอาเรื่อง
แต่เข้า
เลยแฮะ

ไม่รู้จะ
วิ่งไล่ไปถึง
ไหนเนี่ย

ท่าทาง
แบบนี้
ตามยาว
แน่

ควาโต้
ชะอย่าง

ดริ๊ก
ดริ๊ก

แบบนี้
เสียแล้ว
แท่ง

เสียงดัง
ครึก ๆ แบบนี้
เจิงแล้วมั้ง
?

จะทำไมดิ
ละเนี่ย
นี่ฉันเพิ่งซื้อ
มาใหม่ ๆ
เลยนะ

เอ๋..
ก็..

ฉัน
ไม่ได้ทำ
อะไรเลย
นี่นา..

นาย
ทำพัง
เอง ..

ก็เพราะ
แกอยู่
ของมัน
ถึงได้ตก
ใจ

อู๊ป

ฉัน
ตามแกว่า
จะทำยังไง
ไม่ได้ขิ้น
หรอก

ฉัน..ฉัน
ขอโทษ
!

เดี๋ยว
ตีบให้
ชะนี่

น่าจะพอ
ได้แล้ว
จริงจัง

แกมา
มุขไหน
วะ

เค้า
ขอโทษนาย
แล้วนี่

แฮ่ด

พู่..
พู่คุณสาระ
คุณ..

ทำเป็นเจาะ
ท่อยตุ่มหูที่จุมก
แต่ตุ่มหูซ้าย
และขี้มูกเต็ม
ไปหมด

ดูแล้ว
ทุเรศจริงๆ
แถมตอนเจาะ
คงเจ็บนำคุณ

อื อื
อื

อย่าพูด
เรื่อง
อุบาทว์
ได้มัย

เมื่อวาน
เห็นไอ้ นั้น
ของอาจารย์
คามิตัว
ละ

自习

ล้อเล่น
นะ

มัน
คล้ายๆนะ
แต่จริงๆ
แล้วไม่ใช่

นี่
ขี้มมื่อถือ
หน้อยสิ

แซ่ด

การดู
ในชีวิต
สนุกจริงๆ
เลย

ซ่า
ซ่า
ซ่า

ไว้ว่าทิดย์
หน้ามา
แจ่มกัน
อีกนะ

คอแห้งจัง
ไปซื้อน้ำ
กินกันมัย
?

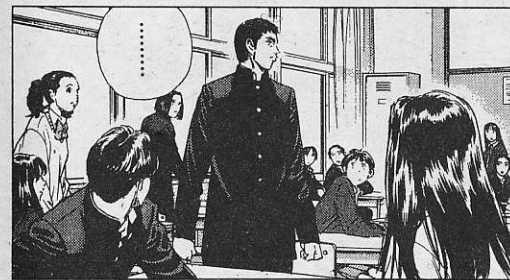

เวียบๆ
กัน
หน้อย
ได้มัย
!?

ตอนนี้
เป็น
ขั้วมิ่ง
อ่าน
หนังสือ
กัน
เอาเอง
!

คนที่เค้า
ตั้งใจอ่าน
หนังสือ
ก็มีนะอย่า
สร้างควม
รำคาญ
ให้กันได้มัย
!?

.....

.....

ฟุคฮาระ
ออนสเดจ
เริ่มอีก
แล้ววะ

นาย
จันรี
!?

ฉันไม่
รู้เรื่อง
นะ

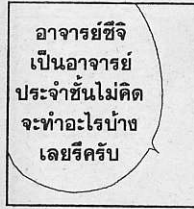
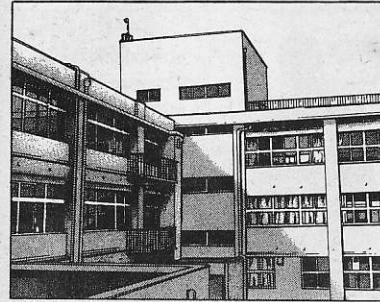
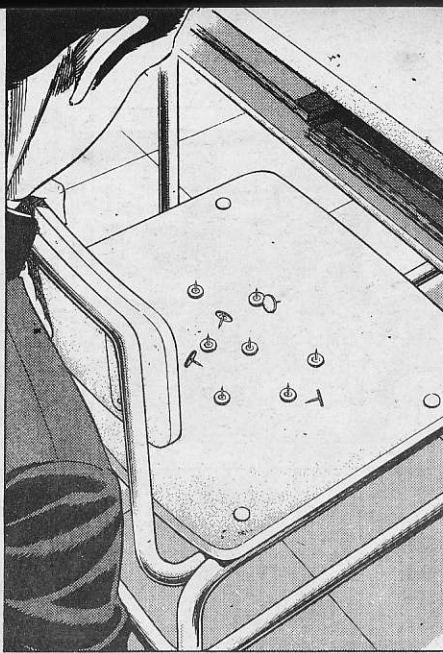
มันเจ็บ
นะเว้ย
ปลอ้ย
ชะที

เมื่อกี้
ใครเป็น
คนพูด

อื อื

ถ้าเสียงดัง
ในช่วงโมงเรียนก็บอก
อาจารย์ที่สอนช่วงโมง
นั้นไปซี ไม่ใช่ช่วงโมง
ของฉันทแล้วฉันจะไป
มีสิทธิ์พูดมาก
อะไรได้

แต่อาจารย์
เป็นอาจารย์
ประจำชั้น
ของเรานครับ
ช่วงโฮมรูม
ตอนเช้าก็น่า
จะ..

คนมัน
จะเสียงดังถึงจะ
พูดจะทำยังไงก็
เปล่าประโยชน์
อยู่ที่

ฉันเอง
ก็ไม่ได้อยู่
ว่าง ๆ กับเค้า
ซะหน่อย

เมื่อ
เข้า..

ทิด
?

เมื่อเข้านี้
อาจารย์
เห็น
เหตุการณ์
ใช้มั๋ยครับ
?

แล้วทำไม
อาจารย์
ไม่ยอม..เข้า
มาห้าม
อะไรเลย..

ว่าใ
นะ
?

เฮอะ ฉันไม่มี
เวลาว่างมานั่ง
ไล่เบี่ยเรื่องการ
ทะเลาะวิวาท
ไร้สาระพรรคนั้น
หรอกนะ

อา
จารย์
!

พุด
ฮึวาระ

อาทิตย
ที่แล้ว
เธอกก็ใส่
ซีเมะ
ใช้มั๋ย

หา..แต่นั้น
เพราะผมไป
เตือนใจซีเมะ
เรื่องทำความ
สะอาด

แล้ว
เค้าเดียว
กลับมา
ผมเลย
:

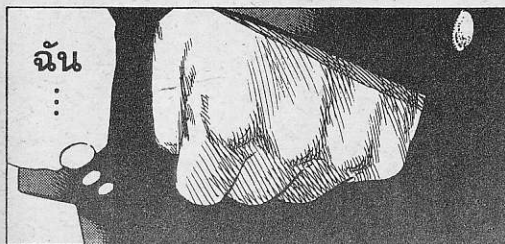
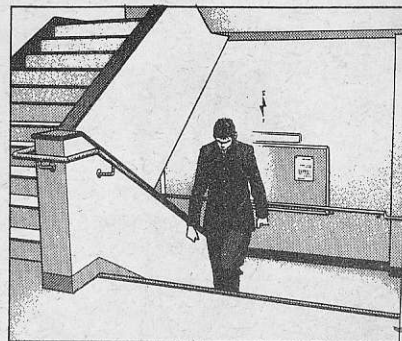
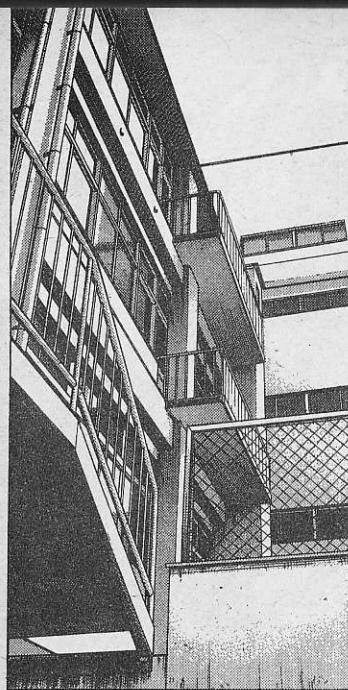
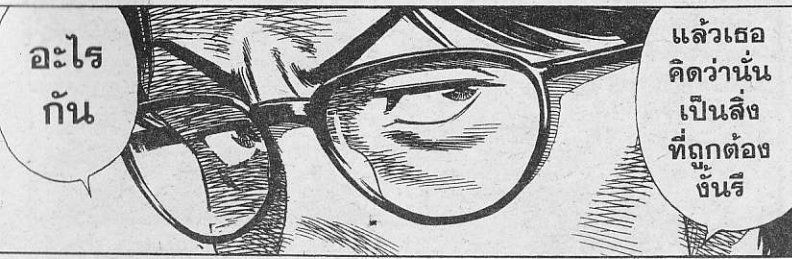
ที เธอกอาจจะ
ตั้งใจสวมบท
เป็นผู้รักษา
ความยุติธรรม
ก็ได้..

แต่ท้ายสุด
การที่นายทำ
แบบนี้เท่ากับว่า
นายเป็นคนทำให้
ความสงบสุขของ
ห้องเรียนต้อง
ยุ่งเหยิงซะเอง
มั๋ย

.....

อาจารย์
จะ..
บอกว่า
สิ่งที่ผม
ทำอยู่..

เป็น
สิ่งที่ผิด
ริครับ
:

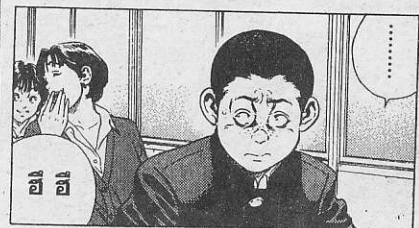
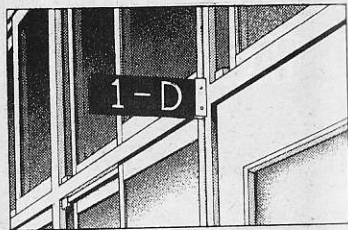
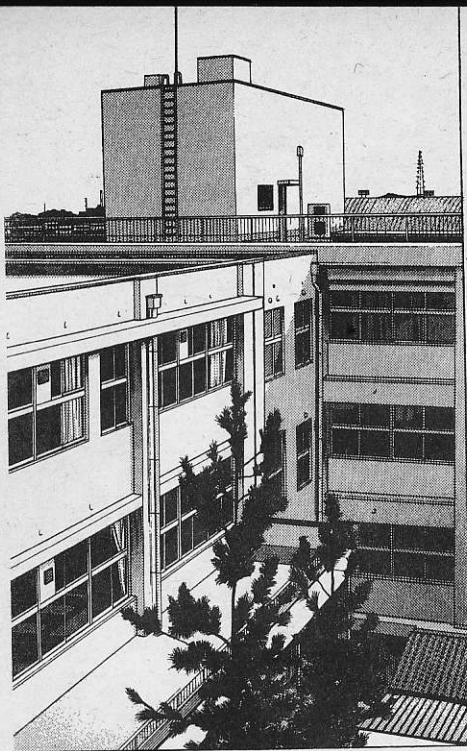

VOL.74
ห้อง 1-D

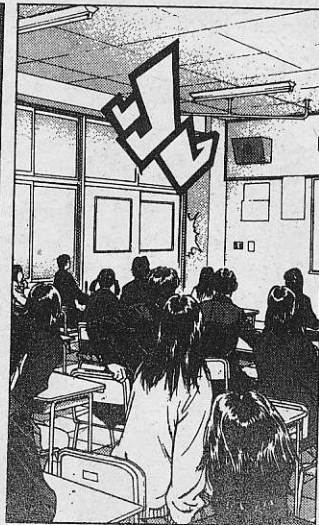
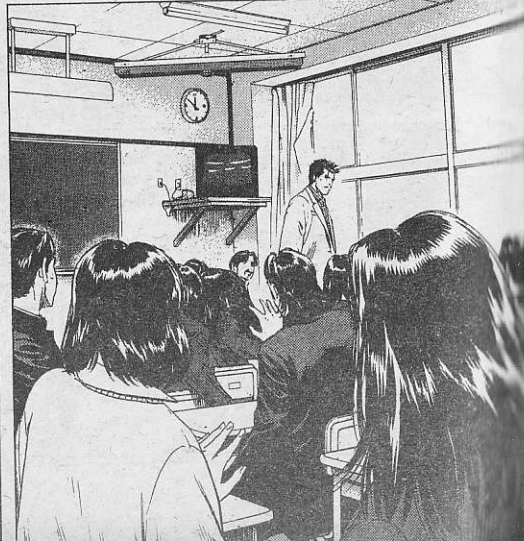

ฉัน
ถามว่า
นี่มัน
หมายความว่า
อะไร
!!?

เฮ้ย ตกใจหมด นึกว่าจะมีอะไรซะอีก

แซ่ด

เพิ่งเคยเห็น ศิวาโตโกรธ จนตวาด ออกมาแบบนั้น ครั้งแรกเนอะ

โจวซีเมะ แก ไปขอโทษ ดึกว่ามั้ง

ฉันเขียน คนเดียว ที่ไหน พวก แกก็เขียน ไม่ใช่เรอะ

ฉันไม่ได้เขียนนะ

คาตาเตะ แกก็มีเขียนด้วย

แต่อาดาจิ เขียนมากกว่าฉันนะ

บอกแล้วไงว่าฉันแปลาเขียน

อย่าดึกว่าฉันเห็นน้ำ

อะไรวะ นี่ แกคิดโยนความผิดให้คนอื่นชั้นเรอะ

มากไปๆ แกเองก็เขียนด้วยจริงมัย

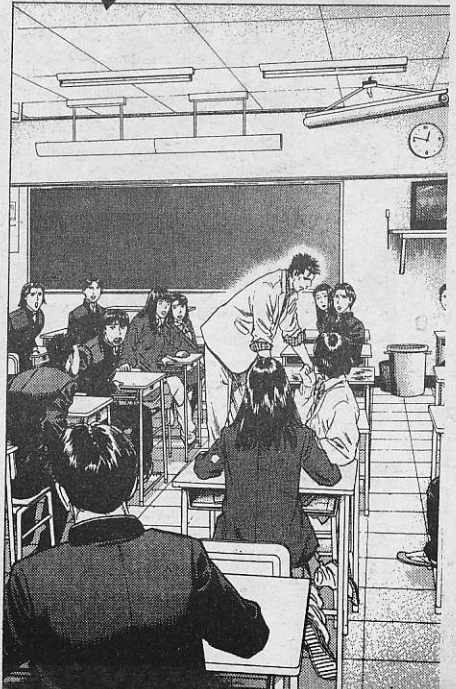
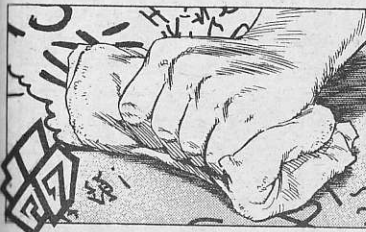
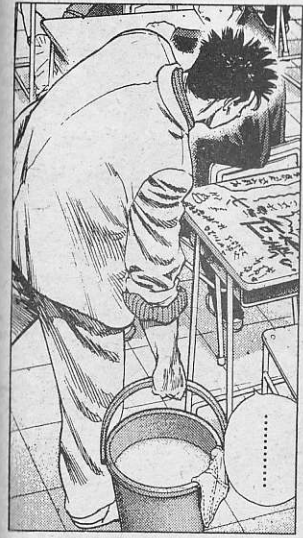

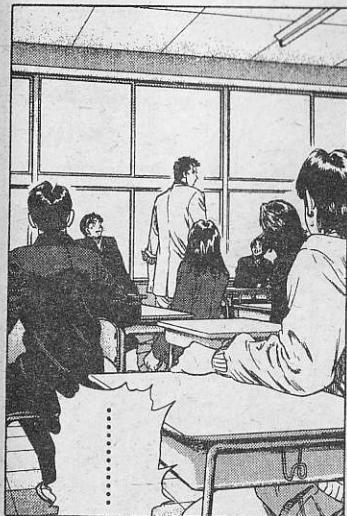
ฉันไม่รู้เรื่องนะ

ดึกว่า

!

หนวก
หู
!!

อา
จารย์
...

เรื่องที่ว่า
ใครเป็น
คนเขียน
นะ
ช่างมัน
เหอะ

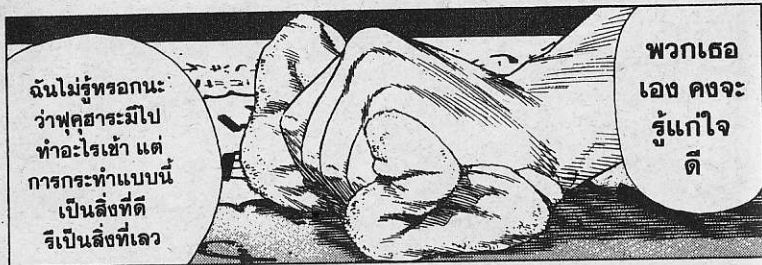
เป็นใจ
ล่ะนี่

ก็เค้าว่า
ช่างมัน
เหอะใจ

ฉัน
หมายความว่า
ว่าเลิกทำตัว
น่าเกลียด
ซะที!

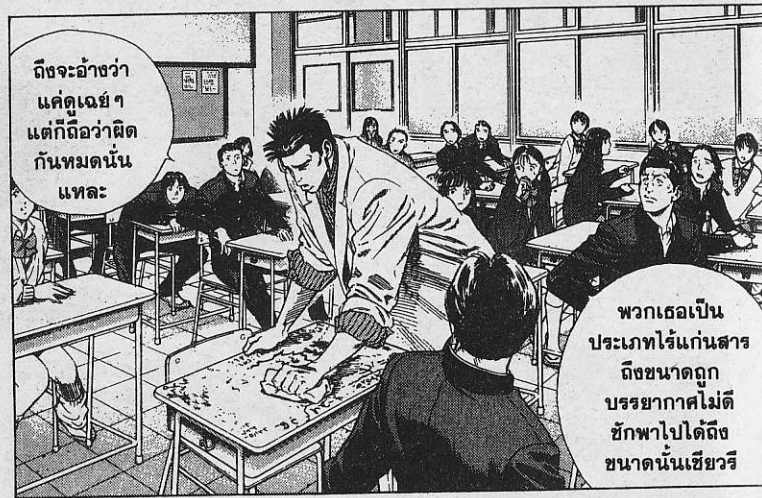
เมื่อ
ทำแบบนี้
แล้วผล
มันออกมา
เป็นใจ
!?

ถ้าเกิด
ปัญหาขึ้นก็
จงพูดรับ
ออกมาอย่าง
สง่าผ่าเผยสิ

ฉันไม่รู้หรอกนะ
ว่าฟูคุซาระมีไป
ทำอะไรเข้า แต่
การกระทำแบบนี้
เป็นสิ่งที่ดี
หรือเป็นสิ่งที่เลว

พวกเขา
เอง คงจะ
รู้แก้ไข
ดี

ถึงจะอ้างว่า
แต่ดูเฉย ๆ
แต่ก็ถือว่าผิด
กันหมดนั่น
แหละ

พวกเขาเป็น
ประเภทไรกันสาร
ถึงขนาดถูก
บรรยากาศไม่ดี
ชักพาไปได้ถึง
ขนาดนั้นเชียวนะ

ไม่ใช่
ใช่มั๊ย
ล่ะ

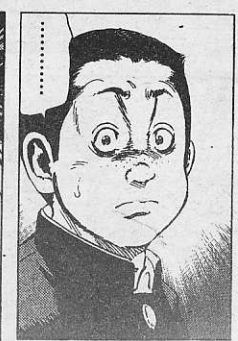

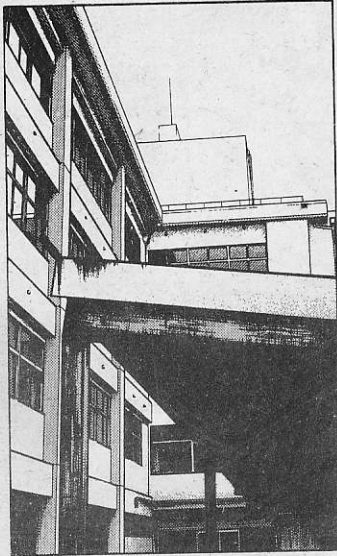
ตั้ง
นั้น

ถ้าอะไรไม่ดี
ก็ต้องพูดว่าไม่ดี
ถ้าอะไรถูกต้อง
ก็ต้องพูดว่าถูกต้อง
จึงเป็นคนที่
กล้าพอที่จะพูด
ออกมาตรง ๆ
หน่อยเถอะ

พวกเขา
ลองทำตัวเป็น
ผู้ใหญ่ที่ซื่อสัตย์
มีความเป็นตัว
ของตัวเอง
ให้เห็น
บ้างได้มั๊ย

อิม..ไอ้การ
โกรธคนอื่น
มันทำให้รู้สึก
ไม่ดีจริงๆ
แะะะ

ปล่อย
วางบ้าง
ดีกว่า
...

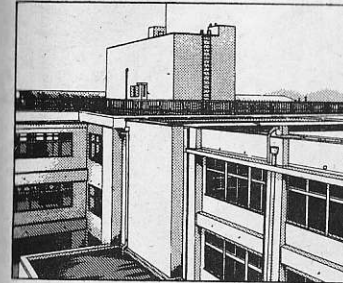
แต่
นี่ไม่ถึงว่า
ฟุคุซาระจะถูก
คนอื่นรังเกียจ
ถึงขนาดนั้น

ที่เค้า
อยากจะ
มาปรึกษา
เราคงจะ
...

อา
จารย์
...

!

นาคา
ทานิ

คนเราก็มี
มากมาย
หลายแบบ
นี่นะ

การที่จะมีคน
ไม่เห็นด้วย
รีไม่ชอบคนที่ทำอะไร
ตรงๆแบบเค้า..มัน
อาจจะเป็นเรื่อง
ที่ช่วยไม่ได้

ครั้งจะพูดว่า
นั่นเป็นเรื่องที่
ถูกต้อง 100%
ก็อาจจะไม่ได้
นัก

จันรี

แต่อย่างน้อย
ก็มีคนที่รอดพ้น
จากพวกเด็กเกร
เพราะความ
กล้าหาญของ
ฟุคุซาระได้ อย่าง
เธอเป็นต้น

ผม..ว่าจะ
ไปขอโทษ
ฟุคุซาระ

ทำ
แบบนั้น
ดีแล้ว
ล่ะ

.....

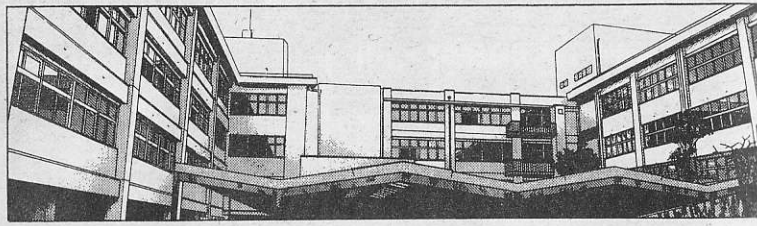
แต่ผม
เป็นห่วง
อยู่
เรื่องหนึ่ง
นะครับ

คือเรื่อง
ที่ฟุคุซาระ
กลับบ้าน
ไป..

เอ๊ะ?
มีอะไร
จันรี

ก่อนหน้านี้
ผมมีไปทำธุระ
นิดหน่อยที่
ห้องพักรู

แล้วได้ยืมที่
ฟุคุฮาระคุง
กับอาจารย์
ซึชิพูดกัน
เข้า

อา
จารย์
ซึชิ

หือ
?

เป็น
อะไรไป
คาวาโต้
ตะโกน
ชะงัดสั้น
เชียว

อะ...
คาวา
โต้คง

มี
อะไร
?

ฟูคุซาระ
กลับบ้านไป
ก่อนจะถึง
ชั่วโมงเรียน
ที่สี่

คุณมี
รู้สึก
อะไรบ้าง
ริเปล่า?

ทือ?
กลับบ้าน
ไปแล้ว
รี

เฮอะ
ฉันจะไป
รู้เรื่อง
อะไรล่ะ

เมื่อกี้ฟูคุซาระ
ทำท่าจะปรึกษา
อะไรบางอย่างกับผม
แต่ผมมัวยุ่งเรื่องอื่น
จนไม่ได้รับฟัง
เรื่องเค้าอย่าง
จริงจัง ๆ

ซึ่ง
ทำให้ผม
รู้สึกเสียใจ
ภายหลัง
เป็นอย่างมาก

ว้าย

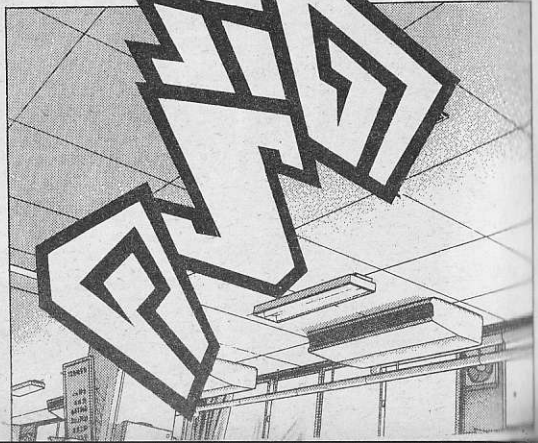
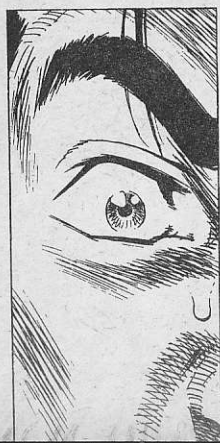
ที
จะไปรู้สึก
เสียใจ
ภายหลัง
เรื่องอะไร

ไม่ต้องใส่ใจ
มากหรอกน่า
เรื่องของคน
แบบนี้
ฟังแค่ผ่าน ๆ ไป
ก็พอแล้วล่ะ

คาว่า
ไต้คุง
!

คาว่า
ไต้คุง
!

อะไร
?

ทำ
แบบนี้
เค้าเรียก
ว่าเป็น
อาจารย์
จีนรี
!?

ปกตินักเรียน
มีเงินงาหัวของอาจารย์
ซะทีไหน พอเดือนร้อน
ถึงจะมาปรึกษา
แบบนี้มันเห็นแก่ตัว
เกินไปว่ะย่ะละ

ฉันไม่ได้คิดพูด
เจาะจงว่าพี่คุณ
จะเป็นแบบนี้
แต่ฉันหมายถึงว่า
พวกนักเรียน
ก็เป็นแบบนี้
ทั้งนั้น

ถ้า
อยากให้
อาจารย์
รับฟัง
เรื่องของ
ตัวเอง

.....

ก็ควรทำตัว
ให้มีความ
นอบน้อม
ล้มมาคารวะ
ต่ออาจารย์
หน่อย

สรุปว่าเรื่อง
ของเด็ก ที่เอา
แต่เห็นแก่ตัว
เราไม่สามารถ
รับฟังได้
ใจละ

แล้วนายก็
ปล่อยมือได้แล้วนะ
ใหม่พอเหมาะ
พอควรหน่อย

เคยคิด
มั้ง
รีเปล่า
ว่า

พวกเค้า
กำลังมองเห็น
อะไรบ้าง
และคิด
อยากมอง
อะไรบ้าง

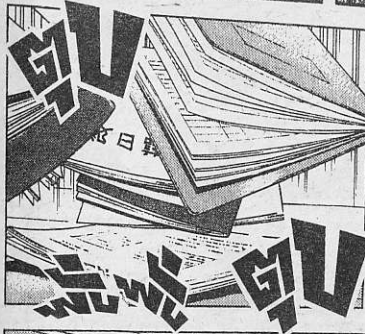
ความนึกคิด
ของพวกเขา
จะไปมีค่า
ควรสนใจ
อะไร

คาว่า
ได้คอง
!

นี่
หยุด
นะ!

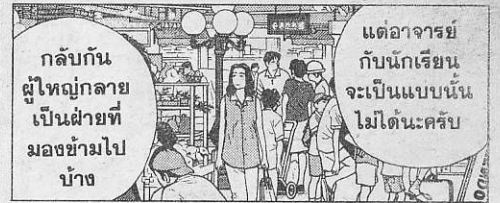
หว่า

ว้าย

คาว่า
ได้คอง
!

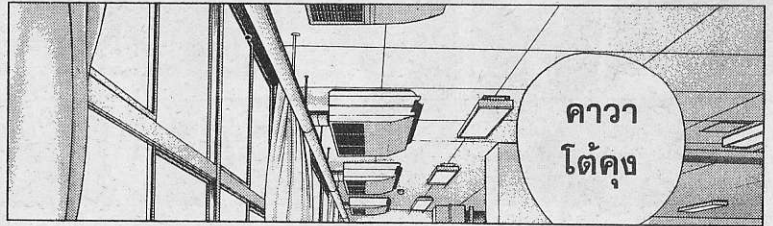
ตั้งนั้น
พวกเค้า
มองเห็น
อะไรบ้าง

ขอให้
ช่วยรีบฟัง
เค้าก่อน
ได้มั๊ย

คิดอะไรอยู่
และ
อยากจะ
พูดอะไร

เอ
?

คาว่า
ได้คุดง

นายเป็น
อาจารย์
มา
ที่ปีแล้ว
?

8
เดือน
ครับ

8
เดือน
!?

ฮ

ฮ

จริง
น้ำ

ทำไม
ทำไม
รีครับ
?

ฮ
ฮ

ทำ
พูดจา
ติด
...

เพิ่งเป็น
อาจารย์ได้
แค่ ๘ เดือน
ประสบการณ์
แค่ทางอ้อม
แล้วจะไปรู้
เรื่องอะไร

แถมพอใครพูดจา
ขัดกับความคิด
ตัวเองหน่อย
ก็หักท้วงด้วยการ
อละวาดใช้กำลัง
ทันที

ทั้งที่เพิ่งก่อเรื่อง
ชกหน้าอาจารย์
โรงเรียนโยธะโตจิ
ไปเมื่อไม่นานนี้
แท้ ๆ ฮี

ที่ว่าอ่อน
ประสบการณ์
นะไม่ใช่
นักเรียน
ไม่ใช่อะไร
อื่นหรอก

ฉันว่า
เป็น
ตัวนาย
มากกว่า
มั้ง

ฮ
ฮ

ที ที
ควาได้
คุณ

ป็นฉันเป็น
อาจารย์ที่
14 แล้ว ตอนเป็น
อาจารย์ใหม่ ๆ
ฉันเองก็คิด
คล้ายกับที่
นายคิดตอนนี้
แหละ

ฮ
ฮ

ตอนนี้ นาย
อาจจะสามารถ
วาดความคิด
ขึ้นมาได้
อย่างสวยงาม

แต่ในไม่ช้า
นายก็จะเข้าใจ
ว่าสิ่งที่ตัวนาย
คิด มันเปล่า
ประโยชน์เข้า
สักวัน

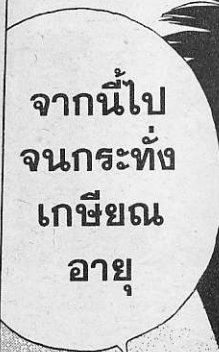

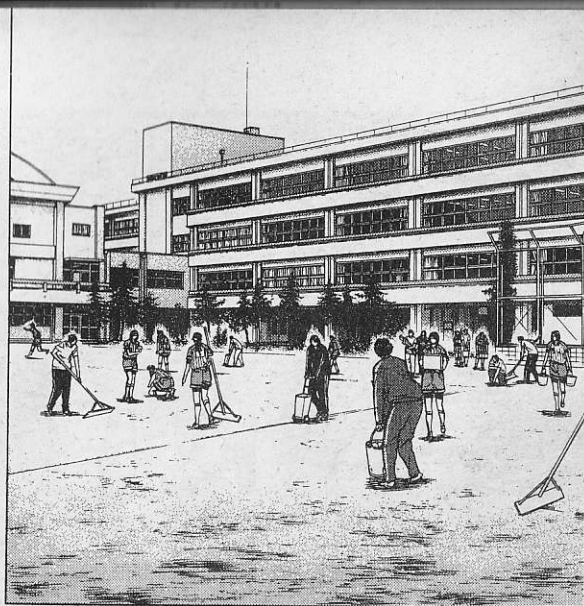
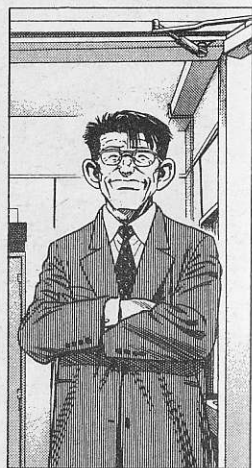
อาจารย์
ก็คือ
อาจารย์

ถึงจะลอง
พยายามแค่ไหน
ข้อมไม่สามารถ
ลงไปขึ้น ณ จุดเดียวกับ
นักเรียนได้

นี่คือ
ความจริงที่
หลีกเลี่ยง
ไม่ได้

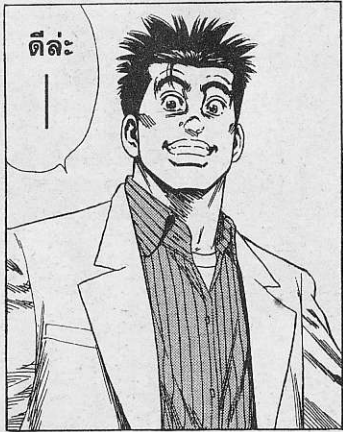

แต่ยังมี
ตอนนี้ก็มีครบ
๑ คนแล้ว
ปัญหาเพียงแค่ว่า
กำลังเบียดกัน
ว่าใครจะเป็น
พิชเชอร์

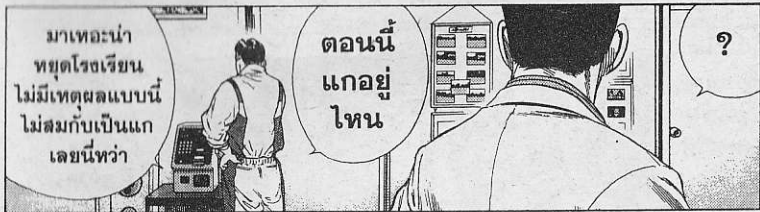
ถ้าอาจารย์
ไม่ไป
ไม่ได้เริ่ม
เล่นกันแน่

อาจารย์ก็รีบ
ไปเปลี่ยนชุด
เร็ว
นะครับ

ฮือ
เดี๋ยวจะ
รีบตาม
ไปนะ

ดีล่ะ
—

มาเพื่อมา
หยุดโรงเรียน
ไม่มีเหตุผลแบบนี้
ไม่สมกับเป็นแก
เลยนี่หว่า

ตอนนี้
แกอยู่
ไหน

?

ว่าไหน
จะออก?
แกจะออก
จาก
ชมรมวิ่ง
ชั้นรี

เสียใจเย็น
ก่อนเพื่อน
แกมีปัญหา
อะไรชั้นรี

อ้อ รู้แล้ว
ได้ยินว่าวันนี้
แกโดดเรียน
ตั้งแต่ชั่วโมง
ที่ 4 เลขนี้

เฮ้ย
อย่าเพิ่ง
วางสายนะ
พุดฮาระ

!

นี่
ขอฉัน
คุยสาย
แป๊บสิ

อา
จารย์
!

พุด
ฮาระ
!

พุดฮาระ
ใช้มีย
ตอนนี้อยู่
ไหน

อาจารย์
ควาได้
:

ใช่
ฉันเอง
:

เมื่อกี้ ขอโทษนะ
ที่ไม่ได้ตั้งใจ
รับฟังที่เธอพูด
เท่าไร

จะช่วยเล่า
ให้ฉันฟัง
อีกทีได้มั๊ย

ช่าง
เถอะ

ช่างเถอะ
ได้ใจกัน
ฉันอยากฟัง
จริงๆนะ

แล้วก็นี่
ได้ยินว่าจะ
ลาออกจาก
ชมรมวิ่ง
?

แสดงว่าเธอเคย
เป็นนักวิ่งมาราธอน
แน่เลย ฉันเคยเห็น
เธอรวิ่งตอนเช้าๆ
คนเดียวด้วยนะ

แล้ว
ทำไมจะ
เลิกซะล่ะ
?

พุด
ฮาระ !

ตอนนี้
อยู่ที่ไหน ?

ขอขอบคุณ
ท่าน
ผู้มีอุปการะคุณ
ทุกท่านที่มาใช้
บริการทางร้าน
ทาคาซิมะ

ท่านผู้มี
อุปการะ
คุณคะ..

ฮาระ

ร้าน
ทาคา
ซิมะ ?

มันอยู่
ที่ไหน
จ้..

ฮา!
นี่ไม่รู้จัก
ร้าน
ทาคาซิมะ
รีเนียว
!?

บอกแล้วไง
ว่าฉันจะเป็น
พิชเชอร์เอง

!!

น้ำหน้า
อย่างแก
จะขวาง
สไตรคได้
เรอะ

ฉัน
จะเป็น
เอง!

แกจะ
เอาใจ
แน่นะ ?

เลิก
ทะเลาะ
กัน
ซะที
เถอะ !

อ้าว..
อาจารย์จะ
ไปไหนคะ ?

จะ
ออกไป
ข้างนอก
นิดหน่อย
นะ!

ไม่ต้องห่วง
แล้วจะ
กลับมาก่อน
2 โมงนะ
!!

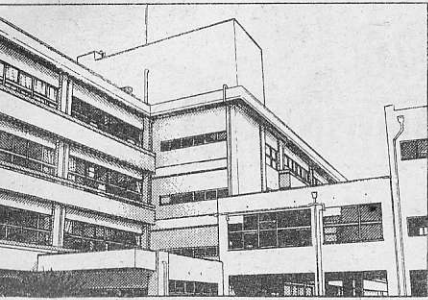

ว่าไง
นะ
!?

VOL.76
บทสรุปขอกฎหมายมันหนักนะ

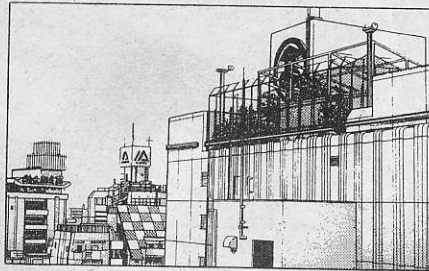

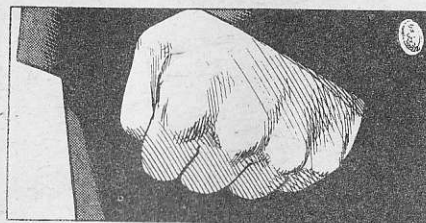
- 1. เซตันด์   เซดิดาวา
- 2. เซตันด์   มิโดชิบะ:
- 3. แดชเชอร์   อิม-โอกะ:
- 4. ฟิชเชอร์   อิราชิกะ:
- 5. ไรท์   ซินโจว
- 6. เลฟท์   โอคาคะ:
- 7. เฟิร์ท   จูฟุเนะ:
- 8. ฮอร์ต   อิงามะ:
- 9. ไรท์   วาดานะ:

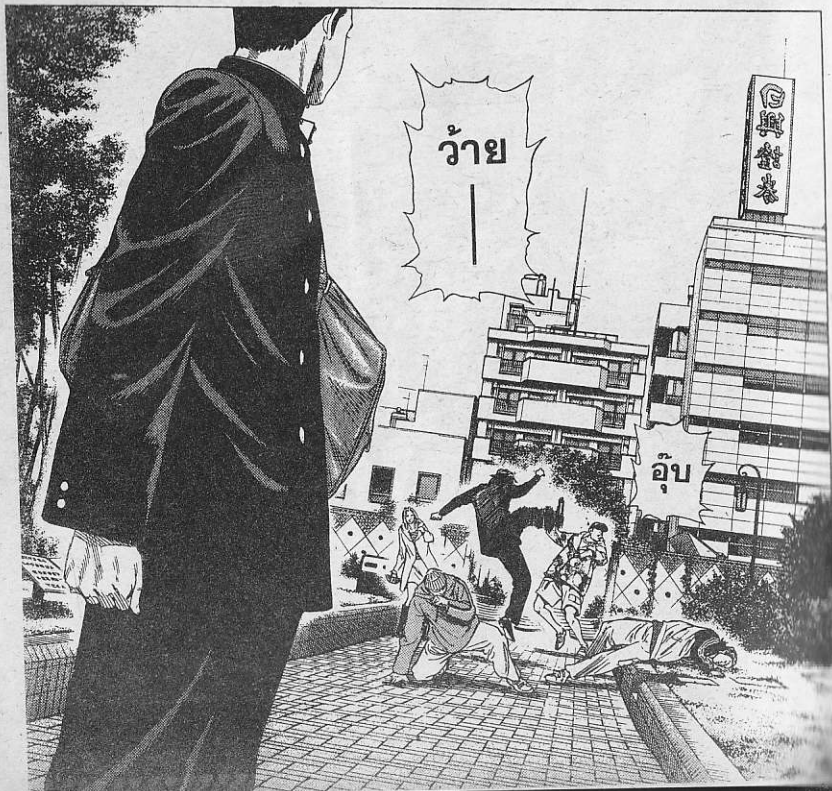

เทวอ !

ว้าย

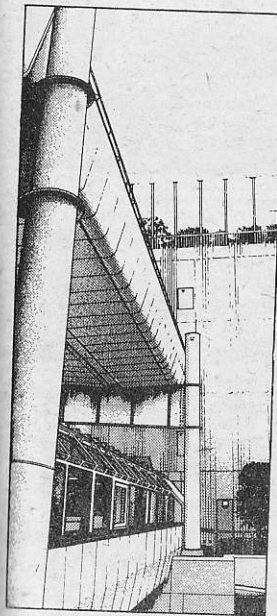
อึบ

น้ำเอี้ย

ทวา.. ช่งไม่ยอมหนีคอีกเรอะ !

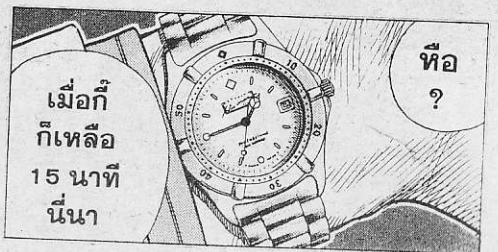
ว้าย

อิม ทาไม่เจอ..

ช่วยไม่ได้นะ กลับดีกว่า

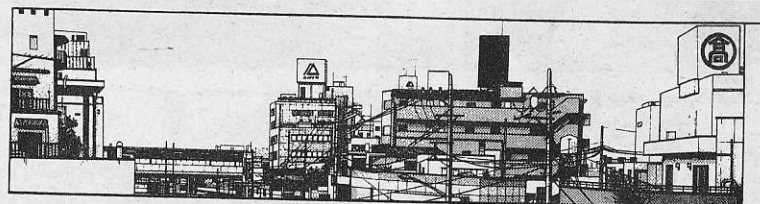
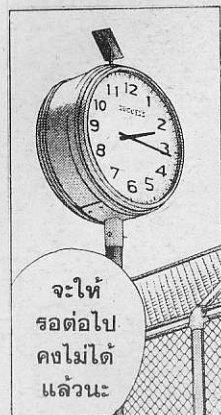
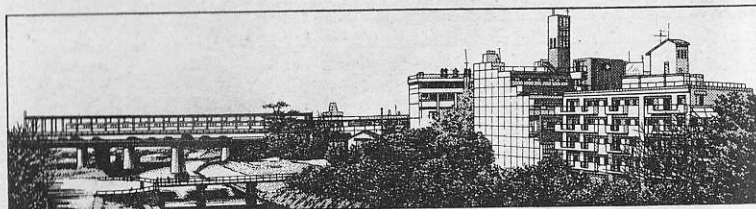
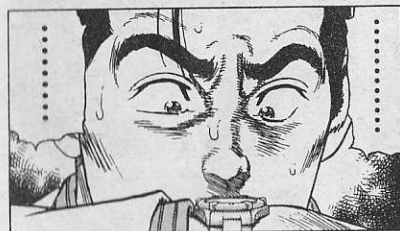
เอ๋ ยังเหลืออีก 15 นาที

เมื่อกี้ก็เหลือ 15 นาทีนี่นา

หือ ?

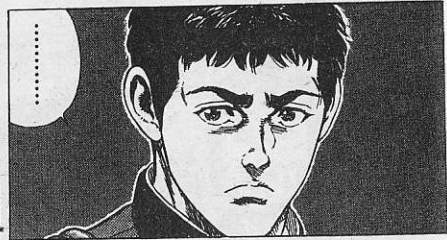

คนเค้า กำลัง
เดือดร้อน
แกไม่
คิดช่วย
เลยรี

ถ้าฉัน
โดนฆ่า
ขึ้นมา จะ
ทำยังไง

ฉัน
เลิก
แล้ว ..

หา
!?

การ
ช่วยเหลือ
คนอื่น

เป็น
เรื่อง
น่าบอ
ลันติ

แกพูด
ว่าในนะ
?

อ๊ะ

เดี๋ยว
ก่อน แก
เห็นนี้
รีเปล่า

ถึงกับ
เลือดกำเดา
ออก
เชียวนะ

ดึงไว้
ทำไม
ปล่อยนะ

หือ
?

อ๊ะ

ข้อสอบ
ผู้ฟังภาษา?
กฎหมาย
แพ่ง?

อะไร
เนี่ย

ขอโทษ
นะครับ
ตอนนี้ก็โง่ง
แล้ว
!?

!?

อ่า

เอ้

VOL. 77 มารธาธอน

หว่า..
คา
วาได้
!!

พ..
พวก
เธอ

เจอ..
เจอตัว
แล้ว
!

ไม่นึกว่า
จะลงทุน
มาตามหา
ถึงนี่..

แย้
แล้ว
...!

อานี
ยะ
!

ก็บอกแล้วไง
ว่าไม่อยากเล่น
กับขมรม
ของฟงบอล
เลขขอยุค
ใหม่

ไม่รู้จะบ้า
มาตามหา
ฉันทำไม
อีกเนี่ย

หือ
?

ว่าแต่ทำแบบนี้
ไม่เป็นไรเนรี.
ถ้านายไม่ช่วยด้วย
ก็เริ่มการแข่งขึ้น
ไม่ได้นะ นี่ก็
2 โมงกว่าแล้ว
ด้วย

หว่า..
นาฬิกา
ฉันตาย
จริงๆ ๑
รีเนี่ย
!

ก็โหม่ง
ตอนนี่
ก็โหม่ง
แล้ว

ห่า?
ก็ป้ายสอง
18 นาที
นะสิ

นั่น
สินะ
:

จะมี
อาจารย์
ที่ไหน
อุตส่าห์ยอม
ลงทุนตาม
หาเรา
แบบนี้..

เป็น
เรื่อง
ซะ
แล้ว
สิ..

ฟุคฮาระ
เมื่อก่อนขอโทษ
ด้วยนะที่ไม่ได้
ตั้งใจรับฟัง
คำปรึกษาของ
เธอเท่าไร

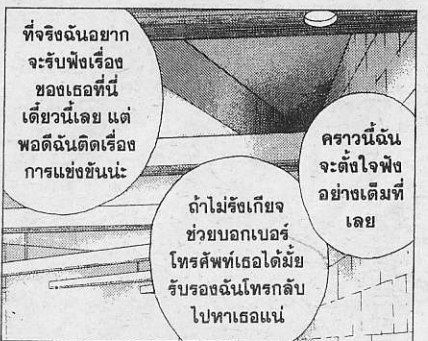
เอ

อะ
ลืมไป

ดีใจจังที่ได้
พูดในสิ่ง
ที่ตัวเอง
อยากจะทำ
แล้ว

ที่จริงฉันอยาก
จะรับฟังเรื่อง
ของเธอที่
เดี๋ยวนี้เลย แต่
พอดีฉันติดเรื่อง
การแข่งขันนะ

คราวนี้ฉัน
จะตั้งใจฟัง
อย่างเต็มที่
เลย

ถ้าไม่รังเกียจ
ช่วยบอกเบอร์
โทรศัพท์เธอได้มั๊ย
รับรองฉันโทรกลับ
ไปหาเธอแน่

อะไรกัน..
นี่ไม่ได้
ออกตาม
หาฉัน
หรือกริ
?

ฉันออกตามหา
ฟุคุซาระนะ
แต่บังเอิญเจอ
เธอพอดี เธอก็
กลับไปพร้อม
กับฉันเลยนะ
!

มา
ตามหา
เรา..?

ใคร
จะยอม
ตามกลับ
ไปละ

เอ๋

ส่วนนั้นก็
กฎหมายแพ่ง
แล้วก็ข้อสอบ
ผู้พิพากษา
..

ฟุคุ
ซาระ

สำหรับผู้ที่
อยากเป็น
ทนายความ
本

ผู้ที่
อยากเป็น
ทนาย..

นี่เธออยาก
จะเป็น
ทนายสิ
!

อะ อะ เป็น
ความฝันที่
เหมาะกับคนที่
รักความถูกต้อง
อย่างเธอ
เปะเลย

ซ่า ซ่า นำข่าวว่า
คนที่เลิกคิด
ช่วยคนอื่นแล้ว
นั้นะ จะไป
เป็นทนาย

เอา
คืนมา
!

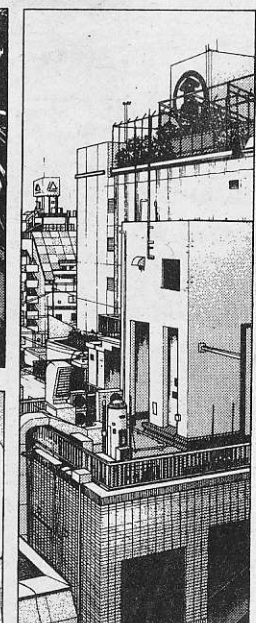
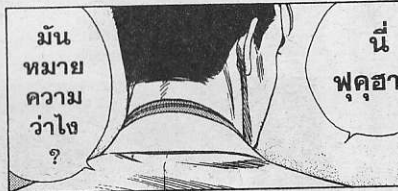

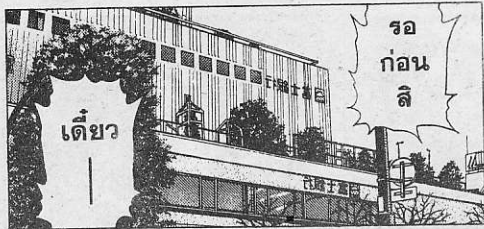
เอ๋

ฉัน
เลิกคิด
แล้ว

ทนาย
ไม่ได้มี
ความหมาย
อะไรกับฉัน
อีกต่อไป

รอ
ก่อน
ลิ

พุด
สาระ

หว่า
ตามฉัน
มา
ทำไม
เนี่ย..

เธอมี
เหตุผล
อะไร
?

เหตุผลที่ทำให้
เธอคิด
ถึงความฝัน
ที่ยิ่งใหญ่
คืออะไร
บอกมาซิ!

ไม่เกี่ยว
กับ
อาจารย์
ซะหน่อย
!

ทำไม
ต้องวิ่ง
ไล่ตาม
ผมมา
ด้วย
!?

ได้ยิน
เรื่องนั้น
แล้ว
จะให้ฉัน
นั่งเฉย
ได้ไง

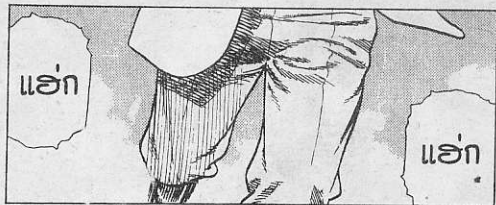
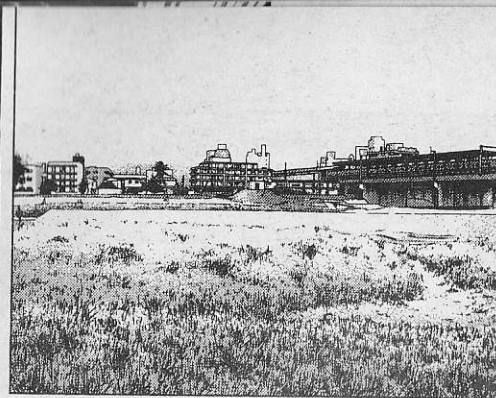
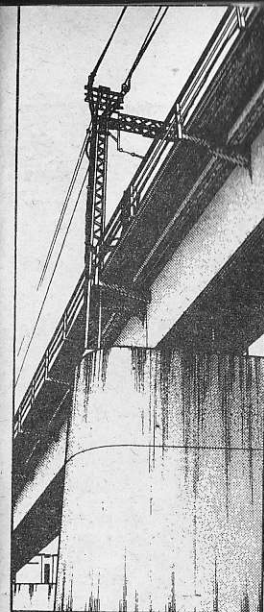
ฉันจะ
ตามเธอไป
เรื่อย ๆ
จนกว่าเธอ
จะยอมคุย
กับฉันดี ๆ

อืม
...

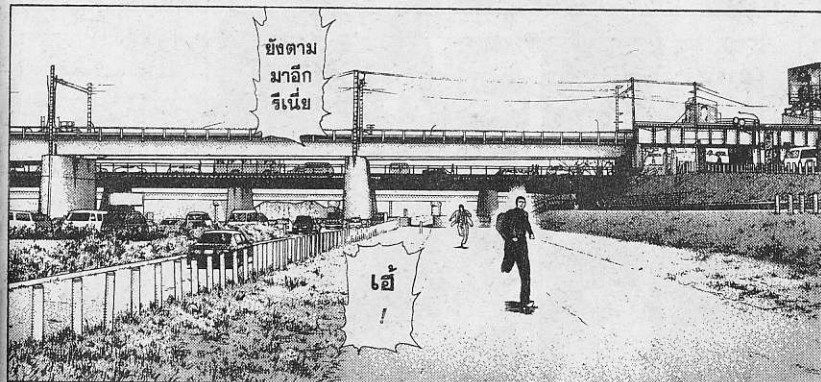

ว้าย

แอ๊ก

แอ๊ก

ขี้ตม
มาอีก
รีเนี่ย

เฮ้
!

లేరిజ
กัน..

หมอนั้น
เคยวิ่ง
มาราธอน
มานี่นะ..

เลิกตามซะทีเหอะ

อย่ามายุ่งกับผมเลยนะ

ไม่ต้องห่วง ยังไงผมก็ไม่คิดฆ่าตัวตาย เพราะเรื่องแค่นี้หรอก !!

แค่นี้ฆ่าตัวตายก็บ้าแล้วสิ !

ทำไมถึงจะทิ้งความฝันไปล่ะ

ฟุค ฮาระ !

เพราะผมตาสว่างแล้วนะสิ !

!?

ทั้งเรื่องอาจารย์ ทั้งเรื่องโรงเรียน

ผมเห็นฮาระแต่ทักอย่างในสิ่งที่เคยหลงเชื่อมันมาจนถึงเดี๋ยวนี้แล้วไงล่ะ

ว่าไงนะ !?

ผมรู้แล้ว !!

สิ่งที่ผมทำและคิดว่ามันถูกต้อง ทุกคนปฏิเสธหมด

ความถูกต้อง ยุติธรรม อะไรนั่นมันเรื่องโกหก หลอกลวงเท่านั้น !!

ผมรู้ซึ้งดีแล้ว!

ว่าอาจารย์เป็นคนจำพวกไหน

ดังนั้นไม่ต้องเสแสร้งว่าเป็นห่วงผมหรอกนะ

อาจารย์ก็มีมากมายหลายประเภท และตัวฉันเองก็เป็นหนึ่งในอาจารย์ที่ยิ่งอ่อนประสบการณ์และไม่ได้เรื่องคนนึง

แต่ที่ฉันทำนี้ไม่ใช่การเสแสร้งเป็นห่วงเธอเลยแม้แต่นิดเดียวนะ!

ฉัน
อยาก
จะ
เห็น
ใบหน้า
ยิ้ม
แยม
ของเธอ

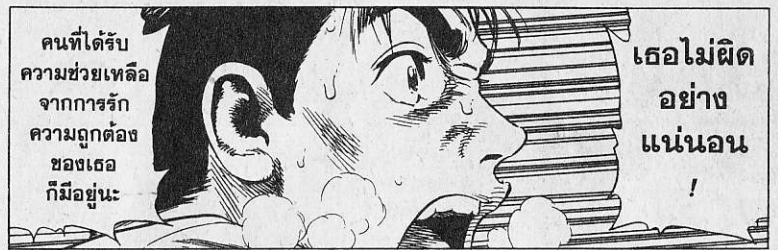
อยาก
จะ
เห็น
ใบหน้า
ที่
อึด
เอิบ
ไปด้วย
ความ
หวัง
ในชีวิต
ถึง
ได้
ทำ
แบบนี้
ไง!

ผม
มัน
คนที่
ถูก
ทุกคน
หัน
หลัง
ให้
ตะ
หาก

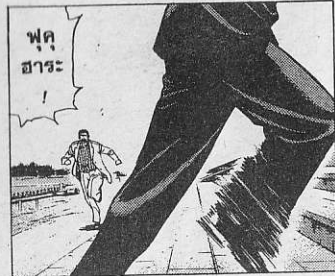

นา
คา
ทา
นา
เค
า
ร
ู
สิ
ก
ข
อ
บ
จ
อ
เอ
ม
ก
ม
า
ร
ู
ม
ี
ย
แ
ด
ม
เค
า
บ
ก
ว
า
อ
ย
าก
จะ
มา
ข
อ
ท
อ
ษ
เ
อ
ด
ว
ย

คน
ที่
ได้
รับ
ความ
ช่วย
เหลือ
จาก
การ
รัก
ความ
ถูกต้อง
ของ
เธอ
ก็
มี
อยู่
นะ

เธอ
ไม่
ผิด
อย่าง
แน่นอน
!

ฟู
ค
ฮ
า
ระ
!

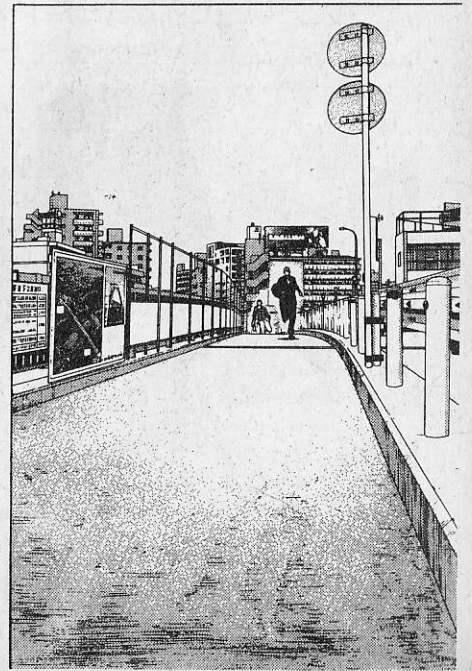

อย่าง
เธอ
เป็น
ต้น
ใจ!

ใน
โลก
นี้
ยัง
มี
คน
ที่
ดี
และ
ซื่อ
ตรง
อย่าง
เธอ
เห็น
มั
ย
ละ
!?

กับ
แค่
เธอ
เจอ
สิ่ง
ที่
ไม่
ดี
บน
โลก
เพียง
เสี้ยว
เดียว
แล้ว
เธอ
มา
รวม
ว่า
ทุก
อย่าง
ไม่
ดี
หมด
มัน
ไม่
ถูก
นะ

แอ๊ก

แอ๊ก

ฟุคุฮาระ
หยุดวิ่ง
ซะทีเถอะ

สงบสติ
อารมณ์แล้ว
มานั่งคุยกัน
ดีกว่า

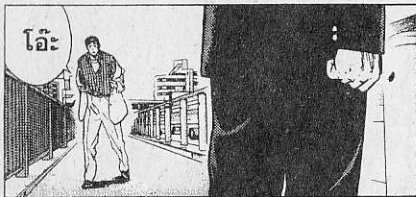
โอ้ย..
ตั้งแต่จบ
มหา'ลัย
...

ไม่เคย
วิ่งมาก
ขนาดนี้
มาก่อน

เลิกฟุคุ
ซะทีเถอะ
อาจารย์
...

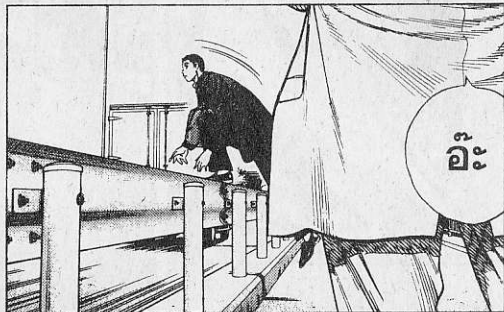
เรื่อง
ความฝัน
อะไรนั้น
ช่างเถอะ

โอ๊ะ

ว่าไง
นะ!
!?

อ๊ะ

ฟุคุ
ฮาระ
!

มัน
อันตราย
นะ
เจ้าป่า

ฟุคุ
...

อยาก
ตายนัก
จริงๆ

